

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2006/C 86/01	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2005 ve spojených věcech C-465/02 a C-466/02: Spolková republika Německo, Dánské království proti Komisi Evropských společenství (Zemědělství — Zeměpisná označení a označení původu zemědělských produktů a potravin — Název „Feta“ — Nařízení (ES) č. 1829/2002 — Platnost)	1
2006/C 86/02	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2005 ve věci C-234/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional): Contse SA a další proti Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), původně Instituto Nacional de la Salud (Insalud) (Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky na služby — Zásada nediskriminace — Zdravotní služby domácí respirační léčby — Podmínka účasti — Kritéria hodnocení)	1
2006/C 86/03	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2006 ve věci C-305/03: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1, čl. 5 odst. 4 písm. c), čl. 12 odst. 3 a čl. 16 odst. 1 — Plnění v tuzemsku — Prodej uměleckých děl dovezených v režimu dočasného dovozu dražbou — Provize dražebníků)	2
2006/C 86/04	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2005 ve věci C-350/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Bochum): Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte proti Deutsche Bausparkasse Badenia AG (Ochrana spotřebitele — Podomní prodej — Koupě nemovitosti — Investiční operace financovaná hypotečním úvěrem — Právo odstoupit od smlouvy — Důsledky odstoupení od smlouvy)	2
2006/C 86/05	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. ledna 2006 ve věci C-503/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Volný pohyb osob — Směrnice 64/221/EHS — Státní příslušník třetího státu, manžel nebo manželka státního příslušníka členského státu — Právo na vstup a pobyt — Omezení z důvodu veřejného pořádku — Schengenský informační systém — Záznam pro účely odeprání vstupu)	3

2006/C 86/06	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2006 ve věci C-514/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Články 43 a 49 ES — Omezení svobody usazování a volného pohybu služeb — Podniky a soukromé bezpečnostní služby — Podmínky — Forma právnické osoby — Minimální základní kapitál — Kauce — Minimální počet spolupracovníků — Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávání odborných kvalifikací) 4	4
2006/C 86/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. ledna 2006 ve věci C-533/03: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie (Nařízení (ES) č. 1798/2003 — Směrnice 2003/93/ES — Volba právního základu) 4	4
2006/C 86/08	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. února 2006 ve spojených věcech C-23/04 až C-25/04 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Dioikitiko Protodikeio Athinon): Sfakianakis AEVE proti Elliniko Dimosio (Dohoda o přidružení EHS Maďarsko — Povinnost vzájemné pomoci celních orgánů — Vybrání dovozního cla po propuštění zboží v důsledku odvolání průvodních osvědčení pro dovezené výrobky ve vývozním státě) 5	5
2006/C 86/09	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2006 ve věci C-127/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Spojené království): Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA (Směrnice 85/374/EHS — Odpovědnost za vadné výrobky — Pojem „uvedení výrobku do oběhu“ — Dodávka výrobce jím zcela vlastněné dceřiné společnosti) 5	5
2006/C 86/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2006 ve věci C-215/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret): Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen (Odpady — Přeprava odpadů — Odpady určené k využití — Pojem „oznamovatel“ — Povinnosti oznamovatele) 6	6
2006/C 86/11	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2006 ve spojených věcech C-226/04 a C-228/04 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): La Cascina Soc. coop. arl a další proti Ministero della Difesa a dalším a Consorzio G. f. M. proti Ministero della Difesa a dalším (Veřejné zakázky na služby — Směrnice 92/50/EHS — Článek 29 první pododstavec písm. e) a f) — Povinnosti poskytovatelů služeb — Placení příspěvků na sociální zabezpečení jakož i daní a poplatků) 7	7
2006/C 86/12	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. října 2005 ve věci C-229/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen): Crailsheimer Volksbank eG proti Klausí Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche, Joachimmu Nitschkemu (Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory — Smlouva o půjčce spojená s nabytím nemovitosti uzavřená při podomním prodeji — Právo odstoupit od smlouvy) 7	7
2006/C 86/13	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-247/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven): Transport Maatschappij Traffic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken („Celní kodex Společenství — Vrácení nebo prominutí dovozního nebo vývozního cla — Pojem „dlužná ze zákona““) 8	8
2006/C 86/14	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2006 ve věci C-415/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderpvang Enschede (Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Poskytování služeb souvisejících se sociálních péčí, sociálním zabezpečením, jakož i ochranou a vzděláváním dětí nebo mládeže) 8	8

2006/C 86/15	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2006 ve věci C-473/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie): Plumex proti Young Sports NV (Soudní spolupráce — Nařízení (ES) č. 1348/2000 — Články 4 až 11 a článek 14 — Doručování soudních písemností — Doručování prostřednictvím subjektů — Doručování poštou — Vztahy mezi způsoby zaslání a doručování — Přednost — Lhůta k podání odvolání)	9
2006/C 86/16	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2006 ve věci C-2/05 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Brussel): Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV (Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Určení použitelných právních předpisů — Pracovníci vyslaní do jiného členského státu — Dosah potvrzení E 101)	9
2006/C 86/17	Věc C-456/05: Žaloba podaná dne 23. prosince 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	10
2006/C 86/18	Věc C-14/06: Žaloba podaná dne 11. ledna 2006 Evropským parlamentem proti Komisi Evropských společenství	11
2006/C 86/19	Věc C-40/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht München ze dne 8. prosince 2005 ve věci Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg	11
2006/C 86/20	Věc C-43/06: Žaloba podaná dne 27. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	12
2006/C 86/21	Věc C-44/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht des Landes Brandenburg ze dne 12. října 2005 ve věci Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder)	12
2006/C 86/22	Věc C-51/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Livorno ze dne 13. ledna 2006 ve věci Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl	13
2006/C 86/23	Věc C-56/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 31. ledna 2006 ve věci Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg	13
2006/C 86/24	Věc C-61/06: Žaloba podaná dne 3. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	13
2006/C 86/25	Věc C-62/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Supremo Tribunal Administrativo ze dne 11. ledna 2006 ve věci Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.	14
2006/C 86/26	Věc C-63/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas ze dne 20. prosince 2005 ve věci Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos	14
2006/C 86/27	Věc C-65/06: Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 86/28	Věc C-70/06: Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	15
2006/C 86/29	Věc C-75/06: Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	16
2006/C 86/30	Věc C-79/06: Žaloba podaná dne 10. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	16
2006/C 86/31	Věc C-81/06: Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	17
2006/C 86/32	Věc C-82/06: Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	17
2006/C 86/33	Věc C-83/06: Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	18
2006/C 86/34	Věc C-89/06: Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	18
2006/C 86/35	Věc C-90/06: Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	19
2006/C 86/36	Věc C-93/06: Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice	19
2006/C 86/37	Věc C-94/06: Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice	19
2006/C 86/38	Věc C-98/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen ze dne 8. února 2006 ve věci Freeport PLC proti Ollemu Arnoldssonovi	20
2006/C 86/39	Věc C-100/06: Žaloba podaná dne 21. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburškému velkovévodství	20
2006/C 86/40	Věc C-101/06: Žaloba podaná dne 21. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	21
2006/C 86/41	Věc C-105/06: Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburškému velkovévodství	21
2006/C 86/42	Věc C-106/06: Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburškému velkovévodství	21
2006/C 86/43	Věc C-107/06: Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	22
2006/C 86/44	Věc C-110/06: Žaloba podaná dne 23. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	22
2006/C 86/45	Věc C-113/06: Žaloba podaná dne 27. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburškému velkovévodství	23

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

2006/C 86/46	Věc T-202/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. února 2006 – Alecansan v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství COMP USA — Starší národní obrazová ochranná známka Společenství COMP USA — Nedostatek podobnosti zboží a služeb — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“) 24	24
2006/C 86/47	Věc T-251/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Albrecht a další v. Komise („Zdravotní politika — Veterinární léčivé přípravky — Přípravky obsahující benzathine-benzylpenicilin — Rozhodnutí Komise nařizující pozastavení registrací — Pravomoc“) 24	24
2006/C 86/48	Věc T-273/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Merck Sharp & Dohme a další v. Komise („Humánní léčivé přípravky — Registrace léčivých přípravků obsahujících látku enalapril — Rozhodnutí Komise nařizující změnu souhrnu údajů o přípravku — Pravomoc“) 25	25
2006/C 86/49	Věc T-293/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Giuliotti v. Komise („Úředníci — Všeobecné výběrové řízení — Vyloučení z výběrového řízení — Protiprávnost oznámení o výběrovém řízení — Nepřípustnost — Odborná zkušenost — Práce na plný úvazek“) 25	25
2006/C 86/50	Věc T-206/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 – Rodrigues Carvalhais v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek ‚PERFIX‘ — Starší obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek ‚cerfix‘ — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“) 26	26
2006/C 86/51	Spojené věci T-466/04 a T-467/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 – Elisabetta Dami v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka GERONIMO STILTON — Námitky — Přerušování řízení — Omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou — Zpětvzetí námitek“) 26	26
2006/C 86/52	Ve spojených věcech T-376/05 a T-383/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. února 2006 – TEA-CEGOS a další v. Komise („Veřejné zakázky — Zadávací řízení Společenství — Získání technické pomoci pro vypracování krátkodobé expertizy k výlučnému užítku třetích zemí, které mají prospěch z vnější pomoci Evropské komise — Zamítnutí nabídek“) 27	27
2006/C 86/53	Věc T-249/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. října 2005 – Fintecna v. Komise („Evropský sociální fond — Snížení finanční podpory — Žaloba na neplatnost — Akt, proti kterému lze podat žalobu — Přípravný akt — Nepřípustnost“) 27	27
2006/C 86/54	Věc T-48/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Schneider Electric v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Znovuzahájení kontrolního řízení po zrušení rozhodnutí zakazujícího spojení Soudem — Zahájení fáze důkladného přezkumu — Vzdání se spojení — Ukončení kontrolního řízení — Žaloba na neplatnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Právní zájem na podání žaloby — Nepřípustnost“) 27	27
2006/C 86/55	Věc T-278/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. ledna 2006 – Van Mannekus v. Rada („Dumping — Dovozy oxidu hořečnatého pocházejícího z Číny — Změna dříve zavedených antidumpingových opatření — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřipustnosti“) 28	28

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 86/56	Věc T-280/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. ledna 2006 – Van Mannekus v. Rada („Dumping — Dovozy přepálené (slnuté) magnézie pocházející z Číny — Změna dříve zavedených antidumpingových opatření — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřipustnosti“) 28	28
2006/C 86/57	Věc T-42/04: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2006 – Komninou a další v. Komise („Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Odložení stížnosti zpochybňující chování členského státu, které by mohlo vést k zahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Projednání stížnosti Komisí — Zásada řádné správy“) 29	29
2006/C 86/58	Věc T-396/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 10. ledna 2006 – ArchiMEDES v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Návrh na předběžná opatření — Rozhodčí doložka — Připustnost — Naléhavost — Neexistence“) 29	29
2006/C 86/59	Věc T-397/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 10. ledna 2006 – ArchiMEDES v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Návrh na předběžná opatření — Rozhodčí doložka — Naléhavost — Neexistence“) 29	29
2006/C 86/60	Věc T-417/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 – Endesa v. Komise („Předběžné opatření — Kontrola spojování podniků — Naléhavost“) 30	30
2006/C 86/61	Věc T-437/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. února 2006 – Brink's Security Luxembourg v. Komise („Předběžné opatření — Naléhavost — Nepřítomnost“) 30	30
2006/C 86/62	Věc T-8/06: Žaloba podaná dne 12. ledna 2006 – FAB Fernsehen aus Berlin v. Komise 31	31
2006/C 86/63	Věc T-14/06: Žaloba podaná dne 16. ledna 2006 – K-Swiss v. OHIM 31	31
2006/C 86/64	Věc T-18/06: Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Deutsche Telekom v. OHIM 32	32
2006/C 86/65	Věc T-21/06: Žaloba podaná dne 21. ledna 2006 – Německo v. Komise 32	32
2006/C 86/66	Věc T-24/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Medienanstalt Berlin-Brandenburg v. Komise 32	32
2006/C 86/67	Věc T-28/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – RheinfelsQuellen H. Hövelmann v. OHIM 33	33
2006/C 86/68	Věc T-29/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM 33	33
2006/C 86/69	Věc T-30/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM 34	34
2006/C 86/70	Věc T-31/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM 34	34
2006/C 86/71	Věc T-35/06: Žaloba podaná dne 30. ledna 2006 – Honig-Verband v. Komise 35	35
2006/C 86/72	Věc T-39/06: Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Transcatlab S.p.A, v likvidaci v. Komise 35	35
2006/C 86/73	Věc T-42/06: Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Gollnisch v. Evropský parlament 36	36
2006/C 86/74	Věc T-43/06: Žaloba podaná dne 9. února 2006 – Cofira SAC v. Komise 37	37
2006/C 86/75	Věc T-44/06: Žaloba podaná dne 14. února 2006 – Komise v. Hellenic Ventures a pět dalších účastníků řízení 37	37

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 86/76	Věc T-45/06: Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Reliance Industries v. Rada a Komise	38
2006/C 86/77	Věc T-46/06: Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Galileo Lebensmittel v. Komise	39
2006/C 86/78	Věc T-48/06: Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Astex Therapeutics v. OHIM	40
2006/C 86/79	Věc T-50/06: Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Irsko v. Komise	40
2006/C 86/80	Věc T-53/06: Žaloba podaná dne 21. února 2006 – UPM-Kymmene v. Komise	41
2006/C 86/81	Věc T-59/06: Žaloba podaná dne 23. února 2006 – Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics v. Komise	42
2006/C 86/82	Věc T-61/06: Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Italská republika v. Komise	43
2006/C 86/83	Věc T-62/06: Žaloba podaná dne 23. února 2006 – Eurallumina v. Komise	44
2006/C 86/84	Věc T-63/06: Žaloba podaná dne 16. února 2006 – Eypopaiki Dynamiki v. EMCDDA	45
2006/C 86/85	Věc T-330/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. února 2006 – Aqua-Terra Bioprodukt v. OHIM	46
	Soud pro veřejnou službu Evropské unie	
2006/C 86/86	Věc F-124/05: Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – A v. Komise	47
2006/C 86/87	Věc F-2/06: Žaloba podaná dne 5. ledna 2006 – Marcuccio v. Komise	48
2006/C 86/88	Věc F-12/06: Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Suleimanova v. Výbor regionů	48
<hr/>		
	II Přípravné akty	
	
<hr/>		
	III Oznámení	
2006/C 86/89	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 74, 25.3.2006	49

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 25. října 2005

ve spojených věcech C-465/02 a C-466/02: Spolková republika Německo, Dánské království proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Zemědělství — Zeměpisná označení a označení původu zemědělských produktů a potravin — Název „Feta“ — Nařízení (ES) č. 1829/2002 — Platnost)

(2006/C 86/01)

(Jednací jazyk: němčina a dánština)

Ve spojených věcech C-465/02 a C-466/02, jejichž předmětem jsou žaloby na neplatnost na základě článku 230 ES, podané dne 30. prosince 2002, **Spolková republika Německo**, (zmocněnec: W.-D. Plessing, ve spolupráci s M. Loschelder, advokát), žalobkyně ve věci C-465/02, **Dánské království**, (zmocněnci: J. Molde a J. Bering Liisberg), žalobce ve věci C-466/02, podporovaní: **Francouzskou republikou**, (zmocněnci: G. de Bergues a A. Colomb) **Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku**, (zmocněnkyně: C. Jackson) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: J. L. Iglesias Buhigues a H. C. Støvlbæk, jakož i A.-M. Rouchaud-Joët a S. Grünheid) podporované: **Řeckou republikou**, (zmocněnci: V. Kontolaimos a I.-K. Chalkias), Soudní dvůr (velký senát), ve složení ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), J. Klučka, U. Lohmus a E. Levits, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 25. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloby se zamítají.

2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení spojených s věcí C-465/02 a Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení spojených s věcí C-466/02.

3) Řecká republika, Francouzská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku nesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 27. října 2005

ve věci C-234/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional): **Contse SA a další proti Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), původně Instituto Nacional de la Salud (Insalud)** ⁽¹⁾

(Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky na služby — Zásada nediskriminace — Zdravotní služby domácí respirační léčby — Podmínka účasti — Kritéria hodnocení)

(2006/C 86/02)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-234/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Audiencia Nacional (Španělsko) ze dne 16. dubna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 2. června 2003, v řízení **Contse SA, Vivisol Srl, Oxigen Salud SA** proti **Instituto Nacional**

de Gestión Sanitaria (Ingresa), původně **Instituto Nacional de la Salud (Insalud)** za přítomnosti: **Air Liquide Medicinal SL, Sociedad Española de Carburos Metálicos SA**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr a U. Lohmus, soudci, generální advokát: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 27. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 49 ES brání tomu, aby zadavatel v zadávací dokumentaci veřejné zakázky na zdravotní služby domácí respirační léčby a dalších metod asistované ventilace stanovil jednak podmínku účasti, která ukládá uchazeči, aby v době podání nabídky měl kancelář otevřenou pro veřejnost v hlavním městě provincie, kde má být služba poskytována, a jednak kritéria hodnocení nabídek, která přidělením dodatečných bodů uznávají existenci v době podání nabídky výrobních zařízení pro úpravu a plnění kyslíku nacházejících se maximálně 1 000 km od uvedené provincie nebo kanceláří otevřených pro veřejnost v jiných určených místech uvedené provincie a která v případě rovnosti mezi více nabídkami upřednostňují podnik, který službu již poskytoval v rozsahu, v němž se tyto prvky použijí diskriminačním způsobem, nejsou odůvodněny naléhavými důvody obecného zájmu, nejsou způsobilé zaručit uskutečnění cíle, který sledují nebo překračují meze toho, co je nezbytné k jeho dosažení, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 9. února 2006

ve věci C-305/03: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1, čl. 5 odst. 4 písm. c), čl. 12 odst. 3 a čl. 16 odst. 1 — Plnění v tuzemsku — Prodej uměleckých děl dovezených v režimu dočasného dovozu dražbou — Provize dražebníků)

(2006/C 86/03)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-305/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 16. července 2003, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: R. Lyal) proti **Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnci: C. Jackson a R. Caudwell, ve spolupráci s N. Paines, QC), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus (zpra-

vodaj) a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že použilo sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na provizi, která je placena dražebníkům při prodeji uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností, které byly dovezeny v režimu dočasného dovozu, dražbou, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 bodu 1, čl. 5 odst. 4 písm. c), čl. 12 odst. 3 a čl. 16 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 1999/49/ES ze dne 25. května 1999.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 25. října 2005

ve věci C-350/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Bochum): Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte proti Deutsche Bausparkasse Badenia AG (¹)

(Ochrana spotřebitele — Podomní prodej — Koupě nemovitosti — Investiční operace financovaná hypotečním úvěrem — Právo odstoupit od smlouvy — Důsledky odstoupení od smlouvy)

(2006/C 86/04)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-350/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Landgericht Bochum (Německo) ze dne 29. července 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. srpna 2003, v řízení **Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte** proti **Deutsche Bausparkasse Badenia AG**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann a A. Rosas, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 25. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 3 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory musí být vykládán tak, že vylučuje z rozsahu působnosti této směrnice smlouvy o koupi nemovitostí, i když jsou pouhou součástí finanční investice, jejíž financování je zajištěno úvěrem, a pokud se smluvní jednání, která se týkala jak smlouvy o koupi nemovitostí, tak i smlouvy o úvěru sloužící výlučně k financování, uskutečnila při podomním prodeji.

2) Směrnice 85/577 nebrání vnitrostátním předpisům, které stanoví jako jediný důsledek odstoupení od smlouvy o půjčce zrušení této smlouvy, i když se jedná o finanční investice, pro které by půjčka nebyla poskytnuta, nebyla-li by nabyta nemovitost.

3) Směrnice 85/577 nebrání tomu, aby:

— spotřebitel, který uplatnil své právo odstoupit od smlouvy v souladu se směrnicí, byl povinen splatit půjčku věřiteli, i když podle plánu vypracovaného pro finanční investici slouží půjčka výhradně k financování nabytí nemovitosti a je čerpána přímo ve prospěch prodávajícího této nemovitosti;

— bylo požadováno, aby půjčka byla splacena okamžitě;

— vnitrostátní právní předpisy stanovily povinnost pro spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy o půjčce nejen splatit částky získané na základě této smlouvy, ale zaplatit věřiteli ještě úroky ve výši běžné na trhu.

Nicméně v situaci, ve které pokud by banka bývala dodržela povinnost poučit spotřebitele o jeho právu odstoupit od smlouvy, posledně uvedený by býval mohl zabránit tomu, aby se vystavil rizikům vlastním takovým investicím, jako jsou investice dotčené ve věci v původním řízení, ukládá článek 4 směrnice 85/577 členským státům zajistit, aby jejich právní předpisy chránily spotřebitele, kteří nemohli zabránit tomu, aby se vystavili takovýmto rizikům, přijetím opatření umožňujících zabránit tomu, aby spotřebitelé nesli důsledky naplnění těchto rizik.

(¹) Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 31. ledna 2006

ve věci **C-503/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království** (¹)

(Volný pohyb osob — Směrnice 64/221/EHS — Státní příslušník třetího státu, manžel nebo manželka státního příslušníka členského státu — Právo na vstup a pobyt — Omezení z důvodu veřejného pořádku — Schengenský informační systém — Záznam pro účely odepření vstupu)

(2006/C 86/05)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-503/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 27. listopadu 2003, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnci: C. O'Reilly a L. Escobar Guerrero) proti **Španělskému království**, (zmocněnec: M. Muñoz Pérez), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann (zpravodaj), C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský, předsedové senátů, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 31. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Španělské království tím, že odepřelo panu Faridovi vstup na území států, které jsou smluvními stranami dohody o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 14. června 1985, jakož i udělení vstupního víza na toto území panu Faridovi a panu Bouchairovi, státním příslušníkům třetího státu, manželům státních příslušníků členského státu, pouze z důvodu, že byli vedeni v schengenském informačním systému jako osoby, kterým má být odepřen vstup, aniž by nejprve ověřilo, zda přítomnost těchto osob představovala skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 1 až 3 směrnice Rady 64/221/EHS ze dne 25. února 1964 o koordinaci zvláštních opatření týkajících se pohybu a pobytu cizích státních příslušníků, která byla přijata z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

2. Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. ledna 2006

ve věci C-514/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 43 a 49 ES — Omezení svobody usazování a volného pohybu služeb — Podniky a soukromé bezpečnostní služby — Podmínky — Forma právnické osoby — Minimální základní kapitál — Kauce — Minimální počet spolupracovníků — Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávání odborných kvalifikací)

(2006/C 86/06)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-514/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 8. prosince 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: M. Patakia a L. Escobar Guerrero) proti **Španělskému království** (zmocněnec: E. Braquehais Conesa), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Španělské království tím, že ponechalo v platnosti ustanovení zákona č. 23/1992 ze dne 30. července 1992 o soukromých bezpečnostních službách a královského nařízení č. 2364/1994 ze dne 9. prosince 1994 o schválení nařízení o soukromých bezpečnostních službách, která ukládají zahraničním podnikům poskytujícím soukromé bezpečnostní služby řadu podmínek pro výkon jejich činností ve Španělsku, a sice povinnost:

- být založeny ve formě právnické osoby;
- mít určitý minimální základní kapitál;
- složit kauci u španělského orgánu;
- zaměstnávat minimální počet zaměstnanců v rozsahu, v němž dotčený podnik vykonává své činnosti v jiných oblastech než v oblasti přepravy a distribuce tržavin;
- obecnou povinnost jejich zaměstnanců mít zvláštní správní povolení vydané španělskými orgány, a

tím, že nepřijalo předpisy nezbytné k tomu, aby bylo zajištěno uznávání osvědčení odborné způsobilosti pro výkon činnosti soukromého detektiva, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají jednak z článků 43 a 49 ES a jednak ze směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy.

2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.

3) Španělskému království se ukládá náhrada tří čtvrtin nákladů řízení Komise Evropských společenství a ponese vlastní náklady řízení.

4) Komise Evropských společenství ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 26. ledna 2006

ve věci C-533/03: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie⁽¹⁾

(Nařízení (ES) č. 1798/2003 — Směrnice 2003/93/ES — Volba právního základu)

(2006/C 86/07)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-533/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES podaná dne 19. prosince 2003 **Komisi Evropských společenství**, (zmocněnec: R. Lyal) proti **Radě Evropské unie** (zmocněnkyně: A.-M. Colaert a E. Karlsson), podporované **Irskem** (zmocněnec: D. O'Hagan, ve spolupráci s A. Collinsem, SC), **Portugalskou republikou** (zmocněnec: L. Fernandes), **Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnkyně: R. Caudwell, ve spolupráci s D. Wyattem, QC), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, R. Schintgen (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Irsko, Portugalská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 9. února 2006

ve spojených věcech C-23/04 až C-25/04 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Dioikitiko Protodikeio Athinon): Sfakianakis AEVE proti Elliniko Dimosio ⁽¹⁾

(Dohoda o přidružení EHS Maďarsko — Povinnost vzájemné pomoci celních orgánů — Vybrání dovozního cla po propuštění zboží v důsledku odvolání průvodních osvědčení pro dovezené výrobky ve vývozním státě)

(2006/C 86/08)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve spojených věcech C-23/04 až C-25/04, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Dioikitiko Protodikeio Athinon (Řecko) ze dne 30. září 2003, došlými Soudnímu dvoru dne 26. ledna 2004, v řízeních Sfakianakis AEVE proti Elliniko Dimosio, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), P. Küris a G. Arestis, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 31 odst. 2 a článek 32 protokolu č. 4 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, ve znění rozhodnutí Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně č. 3/96 ze dne 28. prosince 1996, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státě o žalobách podaných proti výsledkům kontroly platnosti průvodních osvědčení vydaných celními orgány vývozního státu, pokud byly o existenci těchto žalob a obsahu těchto rozhodnutí, a to nezávisle na skutečnosti, zda kontrola platnosti průvodních osvědčení byla, či nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu.
2. Třebaže nebyla rozhodnutí orgánů vývozního státu, jež původně vydaly osvědčení EUR.1, odvolána nebo zrušena, brání užitečný účinek zrušení cel stanoveného v Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, uzavřené

a schválené rozhodnutím Rady a Komise ze dne 13. prosince 1993, tomu, aby celní orgány dovozního státu vydaly předtím, než jim bude sdělen konečný výsledek žalob podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží, správní rozhodnutí ukládající zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.

3. Odpověď na první tři položené otázky nemůže být ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány podle článku 33 uvedeného protokolu č. 4, ve znění rozhodnutí č. 3/96, nepožádaly o zasedání Výboru přidružení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004
Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 9. února 2006

ve věci C-127/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Spojené království): Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA ⁽¹⁾)

(Směrnice 85/374/EHS — Odpovědnost za vadné výrobky — Pojem „uvedení výrobku do oběhu“ — Dodávka výrobce jím zcela vlastněné dceřiné společnosti)

(2006/C 86/09)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-127/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Spojené království) ze dne 18. listopadu 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. března 2004, v řízení Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, dříve Aventis Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA, dříve Aventis Pasteur SA, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda, K. Schiemann, K. Leanerts, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 11 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky musí být vykládán v tom smyslu, že výrobek je uveden do oběhu, když je výrobní proces provedený výrobcem ukončen a výrobek vstupuje do procesu prodeje, kdy je nabízen veřejnosti za účelem používání nebo spotřeby.

2) Pokud je podána žaloba proti společnosti chybně považované za výrobce výrobku, ačkoliv ve skutečnosti byl výrobek vyroben jinou společností, přísluší v zásadě vnitrostátnímu právu, aby stanovilo podmínky, za kterých může dojít k záměně účastníka řízení v rámci takové žaloby. Vnitrostátní soud, který zkoumá podmínky, kterým podléhá tato záměna, musí nicméně zajistit, aby byla dodržena osobní působnost směrnice 85/374, jak je určena jejími články 1 a 3.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 16. února 2006

ve věci C-215/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret): Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen (¹)

(Odpady — Přeprava odpadů — Odpady určené k využití — Pojem „oznamovatel“ — Povinnosti oznamovatele)

(2006/C 86/10)

(Jednací jazyk: dánština)

Ve věci C-215/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 14. května 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 21. května 2004, v řízení **Marius Pedersen A/S** proti **Miljøstyrelsen**, Soudní dvůr (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 16. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Slovní spojení „tam, kde to není možné“ uvedené v čl. 2 písm. g) bod ii) nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993, o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole, musí být vykládáno v tom smyslu, že pouhá skutečnost, že osoba je oprávněnou osobou, která odpad sbírá, jí nepropůjčuje postavení oznamovatele přepravy odpadů k jejich využití. Nicméně okolnosti, že původce odpadů není znám nebo že existuje tolik původců a podíl každého z nich je tak malý, že by bylo nepřiměřené žádat po každém z nich oznámení přepravy odpadů, mohou odůvodnit, že oprávněná osoba, která sbírá odpad, bude považována za oznamovatele přepravy odpadů k jejich využití.

2) Příslušný orgán pro odesílání má, podle čl. 7 odst. 2 a čl. 7 odst. 4 písm. a) první odrážky nařízení č. 259/93, právo vznést námitky proti přepravě odpadů, pokud neexistují informace o podmínkách zpracování těchto odpadů v přijímajícím státě. Naopak není možné od oznamovatele vyžadovat, aby prokázal, že využití v přijímajícím státě bude stejné jako využití stanovené právní úpravou odesílajícího státu.

3) Článek 6 odst. 5 první odrážka nařízení č. 259/93 musí být vykládán v tom smyslu, že požadavek informovat o složení odpadů není splněn, pokud oznamovatel uvede jednu kategorii odpadů pod názvem „elektronické odpady“.

4) Lhůta uvedená v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 259/93 začíná běžet od odeslání potvrzení o přijetí oznámení příslušnými orgány přijímajícího státu, bez ohledu na to, že se příslušné orgány odesílajícího státu domnívají, že neobdržely veškeré informace předepsané čl. 6 odst. 5 tohoto nařízení. Překročení této lhůty má za účinek, že příslušné orgány již nemohou vznést námitky proti přepravě nebo požádat oznamovatele o doplňující informace.

(¹) Úř. věst. C 190, 24.7.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 9. února 2006

ve spojených věcech C-226/04 a C-228/04 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): La Cascina Soc. coop. arl a další proti Ministero della Difesa a dalším a Consorzio G. f. M. proti Ministero della Difesa a dalším ⁽¹⁾

(Veřejné zakázky na služby — Směrnice 92/50/EHS — Článek 29 první pododstavec písm. e) a f) — Povinnosti poskytovatelů služeb — Placení příspěvků na sociální zabezpečení jakož i daní a poplatků)

(2006/C 86/11)

(Jednací jazyk: italština)

Ve spojených věcech C-226/04 a C-228/04, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Itálie), rozhodnutími ze dne 22. dubna 2004, došlými Soudnímu dvoru dne 2. června 2004, v řízeních **La Cascina Soc. coop. arl, Zilch Srl** (C-226/04) proti **Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Pedus Service, Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR), Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) a Consorzio G. f. M.** (C-228/04) proti **Ministero della Difesa, La Cascina Soc. coop. arl**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schieman, N. Colneric, K. Lenaerts a E. Juhász (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby nebrání vnitrostátním právním předpisům nebo správní praxi, podle kterých poskytovatel služeb, který nesplnil ve lhůtě pro předložení žádosti o účast v soutěži o veřejnou zakázku své povinnosti v oblasti příspěvků na sociální zabezpečení a daní a poplatků uskutečněním odpovídající platby v plném rozsahu, může splnit své povinnosti později

— na základě daňové amnestie nebo úlevách vyhlášených státem nebo

— na základě dohody se správním orgánem za účelem postupného zaplacení nebo zmírnění dluhů nebo

— podáním žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu,

za podmínky, že ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí prokáže, že využil takových opatření nebo takové dohody nebo že podal takovou žalobu ve lhůtě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 24.7.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 25. října 2005

ve věci C-229/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen): Crailsheimer Volksbank eG proti Klausovi Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche, Joachimimu Nitschkemu ⁽¹⁾

(Ochrana spotřebitele — Smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory — Smlouva o půjčce spojená s nabytím nemovitosti uzavřená při podomním prodeji — Právo odstoupit od smlouvy)

(2006/C 86/12)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-229/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) ze dne 27. května 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 2. června 2004, v řízeních **Crailsheimer Volksbank eG** proti **Klausovi Conradsovi, Franku Schulzkemu a Petře Schulzke-Lösche, Joachimimu Nitschkemu**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, C. Gulmann (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta a P. Küris, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 25. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Články 1 a 2 směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory musejí být vykládány v tom smyslu, že v případě účasti třetí osoby jednající jménem nebo na účet dodavatele při sjednání nebo uzavření smlouvy nemůže být použití směrnice podřízeno podmínce, že dodavatel věděl nebo měl vědět, že smlouva byla uzavřena při podomním prodeji uvedeném v článku 1 uvedené směrnice.

2. Směrnice 85/577, a zejména její čl. 5 odst. 2, nebrání tomu, aby:

- spotřebitel, který uplatnil své právo odstoupit od smlouvy v souladu se směrnicí, byl povinen splatit půjčku věřiteli, i když podle plánu vypracovaného pro finanční investici slouží půjčka výhradně k financování nabytí nemovitosti a je čerpána přímo ve prospěch prodávajícího této nemovitosti;
- bylo požadováno, aby půjčka byla splacena okamžitě;
- vnitrostátní právní předpisy stanovily povinnost pro spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy o půjčce nejen splatit částky získané na základě této smlouvy, ale zaplatit věřiteli ještě úroky ve výši běžné na trhu.

Nicméně v situaci, ve které, pokud by banka bývala dodržela povinnost poučit spotřebitele o jeho právu odstoupit od smlouvy, posledně uvedený by býval mohl zabránit tomu, aby se vystavil rizikům vlastním takovým investicím, jako jsou investice dotčené ve věcech v původních řízeních, ukládá článek 4 směrnice členským státům zajistit, aby jejich právní předpisy chránily spotřebitele, kteří nemohli zabránit tomu, aby se vystavili takovýmto rizikům, přijetím opatření umožňujících zabránit tomu, aby spotřebitelé nesli důsledky naplnění těchto rizik.

(¹) Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci C-247/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven): Transport Maatschappij Traffic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken (¹)

(„Celní kodex Společenství — Vrácení nebo prominutí dovozního nebo vývozního cla — Pojem „dlužná ze zákona““)

(2006/C 86/13)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-247/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 28. května 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 11. června 2004, v řízení Transport Maatschappij Traffic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken, Soudní dvůr

(druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, J. Makarczyk (zpravodaj), C. Gulmann, R. Schintgen, a J. Klučka, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pro účely prvního pododstavce čl. 236 odst. 1 nařízení Rady č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je dovozní nebo vývozní clo dlužné ze zákona, jestliže celní dluh vznikl za podmínek stanovených kapitolou 2 hlavy VII tohoto nařízení a jestliže částka tohoto cla mohla být určena použitím celního sazebníku Evropských společenství v souladu s ustanoveními hlavy II tohoto nařízení.

Částka dovozního nebo vývozního cla zůstává dlužná ze zákona ve smyslu prvního pododstavce čl. 236 odst. 1 nařízení č. 2913/92, i když nebyla sdělena dlužníkovi v souladu s čl. 221 odst. 1 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 9. února 2006

ve věci C-415/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderopvang Enschede (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Poskytování služeb souvisejících se sociálními péčmi, sociálním zabezpečením, jakož i ochranou a vzděláváním dětí nebo mládeže)

(2006/C 86/14)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-415/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 24. září 2004, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v řízení Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderopvang Enschede, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (zpravodaj) a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 13 část A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve spojení s odst. 2 písm. b) téhož článku musí být vykládán v tom smyslu, že služby poskytované v postavení zprostředkovatele mezi osobami, které poptávají službu péče o děti, a osobami, které ji nabízí, veřejnoprávním subjektem nebo subjektem uznaným dotýčným členským státem za subjekt sociální povahy, mohou být osvobozeny od daně z titulu uvedených ustanovení, pouze pokud:

- sama služba péče o děti splňuje podmínky osvobození stanovené těmito ustanoveními;
- tato služba je takové povahy a kvality, že by rodičům nemohlo být zajištěno, že získají službu totožné hodnoty bez využití takové služby zprostředkovatele, jakou je služba, která je předmětem sporu v původním řízení;
- základním účelem těchto služeb zprostředkovatele není získání dodatečného příjmu pro subjekt poskytovaním plnění, která jsou v přímém soutěžním vztahu s plněními poskytovanými obchodními podniky povinnými k DPH.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 20.11. 2004.

La Pergola, S. von Bahr a A. Borg Barthet, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. února 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládáno v tom smyslu, že nezavádí žádnou hierarchii mezi způsobem zaslání a doručování stanoveným v jeho člácích 4 až 11 a způsobem stanoveným v jeho článku 14, a že v důsledku toho je možné doručit soudní písemnost jedním nebo druhým z těchto dvou způsobů nebo souběžně oběma těmito způsoby.
2. Nařízení č. 1348/2000 musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě souběhu způsobu zaslání a doručování stanoveného v jeho člácích 4 až 11 a způsobu stanoveného v jeho článku 14, je pro určení počátku procesní lhůty spojené s realizací doručení ve vztahu k adresátovi třeba vycházet z data prvního platně uskutečněného doručení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 22.1.2005.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 9. února 2006

ve věci C-473/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie): Plumex proti Young Sports NV ⁽¹⁾

(Soudní spolupráce — Nařízení (ES) č. 1348/2000 — Články 4 až 11 a článek 14 — Doručování soudních písemností — Doručování prostřednictvím subjektů — Doručování poštou — Vztahy mezi způsoby zaslání a doručování — Přednost — Lhůta k podání odvolání)

(2006/C 86/15)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-473/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 68 ES a 234 ES, podaná rozhodnutím Hof van Cassatie (Belgie) ze dne 22. října 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 9. listopadu 2004, v řízení Plumex proti Young Sports NV, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), A.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 26. ledna 2006

ve věci C-2/05 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Brussel): Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Určení použitelných právních předpisů — Pracovníci vyslaní do jiného členského státu — Dosah potvrzení E 101)

(2006/C 86/16)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-2/05, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Arbeidshof te Brussel (Belgie) ze dne 23. prosince 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 5. ledna 2005, v řízení Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení N. Colneric (zpravodaj), zastupující předsedkyně čtvrtého senátu, J. N. Cunha Rodrigues a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

Dokud potvrzení E 101 nebylo odvoláno nebo prohlášeno neplatným orgány členského státu, v němž bylo v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (EHS) č. 2001/83 ze dne 2. června 1983, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2195/91 ze dne 25. června 1991, vydáno, je závazné pro příslušnou instituci a soudy členského státu, do něhož jsou pracovníci vysláni. V důsledku toho není soud hostitelského členského státu zmíněných pracovníků oprávněn ověřit platnost potvrzení E 101, pokud jde o osvědčení skutečností, na základě kterých bylo takové potvrzení vydáno, zejména existenci organického vztahu ve smyslu čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 2001/83, ve znění nařízení č. 2195/91, ve spojení s bodem 1 rozhodnutí správní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků č. 128 ze dne 17. října 1985 o použití čl. 14 odst. 1 písm. a) a čl. 14b odst. 1 nařízení č. 1408/71, mezi podnikem usazeným v jednom členském státě a pracovníky, které tento podnik vyslal na území jiného členského státu, v průběhu doby vyslání těchto pracovníků.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-456/05)

(2006/C 86/17)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. prosince 2005 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Hansem Støvlbækem a Sabine Grünheid, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spolková republika Německo tím, že přechodná opatření, nebo opatření chránící stávající stav, na jejichž základě získají psychoterapeuti registraci popřípadě povolení k výkonu povolání nezávisle na platných ustanoveních

o registraci používá pouze pro psychoterapeuty, kteří vykonávali svoji činnost v rámci německých všeobecných zdravotních pojištění a nezohledňuje srovnatelnou nebo podobnou pracovní činnost psychoterapeutů v jiných členských státech nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES;

2. uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle německého přechodného opatření týkajícího se registrace psychoterapeutů, která není závislá na potřebě, je psychoterapeut zaregistrován nezávisle na potřebě na jím žádaném místě pouze tehdy, pokud v minulosti vykonával ochrany hodnou předchozí činnost v rámci všeobecného zdravotního pojištění. Podle názoru Komise porušuje toto opatření svobodu usazování zakotvenou v článku 43 Smlouvy o ES tím, že při posuzování ochrany hodné předchozí činnosti je zohledňována výlučně činnost v rámci německého všeobecného zdravotního pojištění a není zkoumáno, zda není nutno považovat terapeutickou péči o pojištěnce na náklady všeobecného zdravotního pojištění v jiných členských státech za rovnocennou, nebo za péči stejného druhu.

Ustanovení Smlouvy o ES o svobodě usazování jsou v tomto případě použitelná. Okolnost, že sporné opatření je součástí německého práva upravujícího sociální pojištění tomu nebrání. Členské státy sice jsou oprávněny volně vytvářet své systémy sociálního zabezpečení a také upravovat otázku, za jakých předpokladů se psychoterapeuti mohou účastnit péče zajišťované lékaři majícími smlouvu se zdravotní pojišťovnou, tyto podmínky ale musí být v souladu s ustanoveními práva Společenství a zejména se základními svobodami zaručenými Smlouvou o ES. Předmětné německé přechodné opatření neodpovídá těmto požadavkům, poněvadž je způsobilé zabránit osobám chtějícím se usadit v jiných členských státech, které dříve zajišťovaly péči o pojištěnce v jiných členských státech, přemístit provozování výkonu jejich povolání (jejich ordinací nebo jejich praxi) do Německa.

Předmětné německé opatření nespňuje předpoklady vyloučení protiprávnosti, které byly Soudním dvorem stanoveny pro vnitrostátní opatření, která omezují Smlouvou zaručenou svobodu usazování. Jednak způsobuje nepřímou diskriminaci, poněvadž se ze své podstaty může projevit spíše na psychoterapeuty z jiných členských států, než na vnitrostátní psychoterapeuty. Zatímco totiž němečtí psychoterapeuti v tuzemsku byli zpravidla také činí na náklady německého zákonného zdravotního pojištění, psychoterapeuti z jiných členských států nedisponují žádnou odpovídající předchozí činností v Německu.

Kromě toho je omezení přechodného opatření na ty žadatele, kteří v referenčním období vykonávaly v Německu předchozí činnost nepřiměřené: účel opatření, omezit počet psychoterapeutů zaregistrovaných nezávisle na potřebě totiž není ohrožen, pokud srovnatelné nebo rovnocenné činnosti, které vykonávaly migranti v jiných členských státech budou uznány za ochrany hodnou předchozí činnosti. Z těchto důvodů se v tomto případě jedná o omezení svobody usazování, které není možno považovat za odůvodněné.

a životní prostředí nejsou vědecky prokázány, Komise se dopustila zjevného pochybení, když učinila závěr o vědeckých poznatcích, a nedodržela zásadu omezitelnosti. Komise tím, že rozšířila výjimku bezvýhradně na všechna polymerická použití DecaBDE, porušila zásadu proporcionality. Komise neposkytla řádné odůvodnění svého rozhodnutí vyjmout DecaBDE.

(¹) Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 48-50

(²) Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19-23

Žaloba podaná dne 11. ledna 2006 Evropským parlamentem proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-14/06)

(2006/C 86/18)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 11. ledna 2006 (fax ze dne 6. ledna 2006) žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Evropským parlamentem zastoupeným K. Bradleyem, A. Neergaardem a I. Klavina, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005, kterým se za účelem přizpůsobení se technickému pokroku mění příloha směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních.
2. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005 (¹) vyjímá dekabromované difenylethery („DecaBDE“) ze zákazu uvádění na trh stanoveného čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES (²) o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních. Žalobce tvrdí, že Komise nesplnila podmínky stanovené pro tyto výjimky čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice a překročila tak pravomoc, která vyplývá z tohoto ustanovení. Vzhledem k tomu, že následky používání DecaBDE na lidské zdraví

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht München ze dne 8. prosince 2005 ve věci Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Věc C-40/06)

(2006/C 86/19)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht München ze dne 8. prosince 2005 ve věci Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 25. ledna 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Má být kombinovaná nomenklatura (KN) ve znění přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003, (¹) kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku vykládána tak, že melatinové kapsle, které díky chybějící registraci jako léky jsou vedeny jako potravinové doplňky, mají být zařazeny pod číslo 3004?

(¹) Úř. věst. L 281, s. 1.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Věc C-43/06)

(2006/C 86/20)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. ledna 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Hansem Støvlbækem a Pedrem Andradem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Portugalská republika tím, že požadovala od osob, které jsou již držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci v oboru architektury schválenými jinými členskými státy, ale nejsou zapsány v profesní organizaci žádného jiného státu, vykonání přijímací zkoušky u portugalské komory architektů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 10 směrnice 85/384/EHS⁽¹⁾.

— uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise podala žaloba pro nesplnění povinnosti proti Portugalské republice, jelikož měla za to, že Portugalská republika nesplnila v plném rozsahu povinnosti, které jí ukládá směrnice 85/384.

Přestože je jasné, že Portugalská republika splnila povinnosti stanovené v uvedené směrnici prostřednictvím zákonné vyhlášky č. 14/90 ze dne 8. ledna, uveřejnění nařízení s mocí zákona č. 176/98 ze dne 3. července znamenalo krok zpět.

Podle nařízení s mocí zákona č. 176/98 vyžaduje portugalská komora architektů vykonání vstupní zkoušky architektů, kteří obdrželi doklad o dosažené kvalifikaci v jiných členských státech, ale kteří nejsou zapsáni v příslušné komoře.

Architekti jiných členských států, kteří nejsou zapsáni v příslušných profesních organizacích mají tedy povinnost vykonat zkoušky z architektury v hostitelském státě, jelikož, pokud nejsou zapsáni v portugalské komoře architektů, nemohou v Portugalsku vykonávat své povolání.

Komise se domnívá, že tato situace je nezákonná, jelikož není v souladu s tím, co stanoví směrnice 85/384. Tato směrnice nerozlišuje, na rozdíl od portugalského státu, mezi akademickými a odbornými tituly. Uznávání titulů v odvětvových reži-

mech je automatické. Pokud vzdělávání a odborná příprava splňují požadavky článků 3 a 4 směrnice 85/384, členský stát musí titul uznat a umožnit architektům pocházejícím z jiných členských států výkon jejich povolání s titulem architekta.

(¹) Směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 223, s. 15)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht des Landes Brandenburg ze dne 12. října 2005 ve věci Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Věc C-44/06)

(2006/C 86/21)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht des Landes Brandenburg (Německo) ze dne 12. října 2005 ve věci Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 30. ledna 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht des Landes Brandenburg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je vnitrostátní celní správa oprávněna zaúčtovat clo před poskytnutím lhůty uvedené v čl. 11a odst. 2 nařízení (EHS) č. 1062/87⁽¹⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 1429/90⁽²⁾ s ohledem na místo porušení předpisů nebo nesrovnalostí a stanovit tuto lhůtu právně účinným způsobem teprve v řízení o opravném prostředku?

(¹) Úř. věst. L 107, s. 1.

(²) Úř. věst. L 137, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Livorno ze dne 13. ledna 2006 ve věci Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl

(Věc C-51/06)

(2006/C 86/22)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Livorno ze dne 13. ledna 2006 ve věci Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 1. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Livorno žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být na základě článku 17 směrnice Rady 86/653/EHS⁽¹⁾ ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců článek 19 téže směrnice vykládán tak, že ve vnitrostátních právních předpisech, které provádějí směrnici, může být stanoveno, že odškodnění obchodních zástupců je upraveno v kolektivní smlouvě, která je pro smluvní strany závazná a která nezohledňuje podmínky uvedené v první a druhé odrážce čl. 17 odst. 2 písm. a), a že výše odškodnění bude určena na základě kritérií vyplývajících z kolektivní smlouvy, a nikoliv ze směrnice, s tím důsledkem, že vyplacená částka odškodnění bude v mnoha případech podstatně nižší než nejvyšší částka odškodnění stanovená směrnicí?
- 2) Má být výše odškodnění vypočítána analyticky tak, že se provede odhad pozdějších provizí, které zástupce mohl obdržet v nadcházejícím roce poté, co skončí obchodní zastoupení, ve vztahu k zákazníkům, které zástupce získal, nebo ve vztahu k nárůstu uzavřených obchodů, přičemž kritérium spravedlnosti se použije pouze pro úpravu částky, nebo mají být použity jiné souhrnnější metody výpočtu, které využívají ve větší míře kritérium spravedlnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 177.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 31. ledna 2006 ve věci Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-56/06)

(2006/C 86/23)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 31. ledna 2006 ve věci Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Překračují v usnesení blíže objasněné třídící činnosti ty činnosti, které jsou zahrnuty v jednoduchém třídění podle čl. 7 odst. 1 písm. b) protokolu č. 4 o definici pojmu „původní produkty“ a o metodách správní spolupráce, ve znění rozhodnutí Rady přidružení mezi Evropským společenstvím a Polskou republikou č. 1/97 ze dne 30. června 1997⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 221, s. 1.

Žaloba podaná dne 3. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-61/06)

(2006/C 86/24)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 3. února 2006 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Schimou a D. Recchia, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že nepředložila před 1. červencem 2004 vnitrostátní roční zprávu o podpoře biopaliv, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES⁽¹⁾ ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě,
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Zpráva uvedená v čl. 4 odst. 1 směrnice měla být Komisi zaslána před 1. červencem 2004. Do dnešního dne Komise neobdržela žádnou informaci od italských orgánů.

Komise dále uvádí, že v současné době Itálie neoznámila zprávu o podpoře využívání biopaliv a jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě stanovenou v čl. 4 odst. 1 směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31, s. 188.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Supremo Tribunal Administrativo ze dne 11. ledna 2006 ve věci Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.

(Věc C-62/06)

(2006/C 86/25)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Supremo Tribunal Administrativo ze dne 11. ledna 2006 ve věci Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda., který došel kanceláři Soudního dvora dne 6. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Supremo Tribunal Administrativo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je kvalifikace „činu, který vede k zahájení trestního řízení“ ve smyslu článku 3 nařízení (EHS) č. 1697/79⁽¹⁾ Rady ze dne 24. července 1979 věcí celních orgánů, a postačuje tato kvalifikace z jejich strany, nebo musí být kvalifikace učiněna příslušným trestním soudem?

- 2) Pokud platí druhý předpoklad, postačuje pouhé zahájení trestního řízení příslušným trestním orgánem (v případě Portugalska státním zastupitelstvím) nebo je nutné, aby byl dlužník odsouzen v dotčeném trestním řízení?
- 3) Pokud i zde platí druhá možnost, je třeba vyvodit odlišný závěr podle toho, zda soud dlužníka zproští obžaloby podle zásady *in dubio pro reo* nebo proto, že bylo prokázáno, že dlužník se nedopustil dotčeného porušení?
- 4) V případě, že státní zastupitelství rozhodne obžalobu proti dlužníkovi nepodat, protože se domnívá, že neexistují indicie, že došlo k činu, který vede k zahájení trestního řízení, jaké z toho musejí být vyvozeny důsledky? Brání takové rozhodnutí zahájení řízení směřujícího k vybírání dlužného cla?
- 5) V případě, že státní zastupitelství nebo sám trestní soud rozhodnou zastavit trestní stíhání z důvodu promlčení, brání toto rozhodnutí zahájení uvedeného řízení směřujícího k vybírání dlužného cla?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání „a posteriori“ dovozního nebo vývozního cla, které nebylo dlužníkovi vyměřeno za zboží prohlášené v celním režimu, se kterým je spojena povinnost toto clo zaplatit (Úř. věst. L 197, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas ze dne 20. prosince 2005 ve věci Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

(Věc C-63/06)

(2006/C 86/26)

(Jednací jazyk: litevština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Litva) ze dne 20. prosince 2005 ve věci Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba, s ohledem na rozdíly mezi různými jazykovými zněními směrnice Rady 92/83/EHS⁽¹⁾ ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů, vykládat čl. 27 odst. 1 písm. f) této směrnice tak, že ukládá členským státům povinnost osvobodit od spotřební daně líh dovezený na celní území Evropských společenství, obsažený v čokoládových výrobcích určených k přímé spotřebě, pokud obsah alkoholu v těchto výrobcích nepřesahuje 8,5 litrů čistého alkoholu na 100 kg výrobku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, s. 21.

Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-65/06)

(2006/C 86/27)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 6. února 2006 předložena žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Ramónem Vidalem Puigem a Wouterem Wilsem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nestanovilo žádné sankce za porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, porušilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 3 tohoto nařízení.
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Článek 16 odst. 3 nařízení č. 261/2004 stanoví: „Sankce stanovené členskými státy za porušení tohoto nařízení musí být účinné, přiměřené a odrazující.“ Článek 19 uvádí, že toto nařízení vstupuje v platnost dnem 17. února 2005. Podle informací, kterými Komise disponuje, nestanovilo zatím Belgické

království žádné sankce za porušení nařízení, které by byly účinné, přiměřené a odrazující.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Věc C-70/06)

(2006/C 86/28)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. února 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Xavierem Lewisem a Antóniem Caeirosem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro výkon rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ze dne 14. října 2004 ve věci C-275/03, Komise v. Portugalská republika, který se týkal provedení směrnice Rady 89/665/EHS⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 228 odst. 1 ES;
2. uložil Portugalské republice, aby Komisi prostřednictvím převodu na účet „vlastních zdrojů“ Evropských společenství uvedený v článku 9 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000⁽²⁾ zaplatila pokutu ve výši 21.450 euro za každý den prodloužení při výkonu rozsudku v uvedené věci C-275/03, počínaje dnem, kdy Soudní dvůr vyhlásil rozsudek až do dne výkonu uvedeného rozsudku.

3. uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle Komise nestanovil návrh zákona o mimosmluvní občanskoprávní odpovědnosti státu a dalších veřejných subjektů, předložený portugalskou vládou Assembleia da República, opatření nezbytná pro výkon rozsudku Soudního dvora ze dne 14. října 2004 ve věci C-275/03. Jelikož do dnešního dne nesdělila přijetí žádného jiného opatření k výkonu uvedeného rozsudku, je Komise toho názoru, že Portugalská republika nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 228 odst. 1 ES.

Lhůta pro provedení směrnice 2003/9/ES uplynula dne 6. února 2005.

(¹) Úř. věst. L 31, s. 18.

(¹) Úř. věst. L 395, s. 33.

(²) Ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-79/06)

(2006/C 86/30)

Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Jednací jazyk: francouzština)

(Věc C-75/06)

(2006/C 86/29)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. února 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Carmel O'Reilly a Piedade Costa de Oliveira, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/9/ES (¹) ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a v každém případě tím, že je Komisi nesdělila, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 2003/9/ES;

2. uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 10. února 2006 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. Heller, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že nepřijala opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ze dne 27. listopadu 2003 ve věci C-429/01 (¹), týkajícího se nesprávného a neúplného provedení směrnice 90/219/EHS (²), nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 228 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

2. nařídil, aby Francouzská republika zaplatila Komisi Evropských společenství na účet „vlastní zdroje Evropského společenství“ penále ve výši 168 800 euro za každý den prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-429/01, ode dne, kdy byl rozsudek v této věci vydán, do dne, kdy budou povinnosti vyplývající z rozsudku vydaného ve věci C-429/01 splněny;

3. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Francouzská republika měla bezprostředně po rozsudku Soudního dvora zahájit nezbytné legislativní řízení a přijmout vhodné změny pro dosažení souladu se směrnicí 90/219/EHS.

Do současné doby však nezbytné legislativní změny ani změny prováděcími právními předpisy stále ještě nebyly přijaty, 14 let, ba dokonce deset a sedm let po uplynutí lhůty k provedení a více než dva roky po rozsudku Soudního dvora, ve kterém bylo konstatováno nesplnění povinnosti.

⁽¹⁾ Recueil 2003, s. I-14355.

⁽²⁾ Směrnice Rady 90/219/EHS ze dne 23. dubna 1990 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy (MOGM), Úř. věst. L 117, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 381.

Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-81/06)

(2006/C 86/31)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. února 2006 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou F. Simonettim a D. Recchiou, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 ⁽¹⁾ o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 21. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s.30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

Žaloba podaná dne 8. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-82/06)

(2006/C 86/32)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. února 2006 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou D. Recchia a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nevypracovala ani neoznámila
 - plán pro nakládání s odpady v souladu s čl. 7 odst. 1 směrnice 75/442/EHS ⁽¹⁾ ve znění pozdějších předpisů, pro provincii Rimini,
 - plán pro nakládání s odpady obsahující místa nebo zařízení pro nakládání s odpady a s nebezpečnými odpady v souladu s čl. 7 odst. 1 čtvrtou odrážkou směrnice 75/442/EHS ve znění pozdějších předpisů, pro region Latium,
 - plán pro nakládání s odpady v souladu s článkem 6 směrnice 91/689/EHS ⁽²⁾ pro regiony Friuli Venezia Giulia a Puglia a pro autonomní provincii Bolzano Alto-Adige, jakož i pro provincii Rimini,
 nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 1 směrnice 75/442/EHS o odpadech, ve znění pozdějších předpisů a článku 6 směrnice 91/689/EHS o nebezpečných odpadech;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Členské státy mají podle článku 7 směrnice o odpadech, ve znění pozdějších předpisů a článku 6 směrnice o nebezpečných odpadech povinnost vypracovat a oznámit Komisi plány pro nakládání s odpady.

Současná situace v Itálii je taková, že vypracování a oznámení plánů pro nakládání s odpady není úplné. Do dnešního dne Komise ještě neobdržela oznámení o všech plánech ve smyslu dvou výše uvedených směrnic.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, s. 20; Zvl. vyd. 15/02, s. 78.

Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-83/06)

(2006/C 86/33)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 9. února 2006 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. Cattabriga, zmocněnkyní.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2004/103/ES ⁽¹⁾ ze dne 7. října 2004 o kontrolách totožnosti a rostlinolékařských kontrolách rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v části B přílohy V směrnice Rady 2000/29/ES ⁽²⁾, které lze provádět jinde než ve vstupním místě do Společenství nebo v místě jeho blízkosti, a o podmínkách souvisejících s těmito kontrolami, nebo o nich v každém případě Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 1 této směrnice;

2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 31. prosince 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 313, 12.10.2004, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Věc C-89/06)

(2006/C 86/34)

(Jednací jazyk: portugálština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. února 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Antóniem Caierosem a Bernhardem Schimou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ⁽¹⁾ ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice 2003/30/ES;

— podpůrně určil, že Portugalská republika tím, že o těchto předpisech neuvědomila neprodleně Komisi, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice 2003/30/ES,

— uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2003/30 uplynula dne 31. prosince 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31, s. 180.

Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Věc C-90/06)

(2006/C 86/35)

(Jednací jazyk: portugalsština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. února 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Antóniem Caeirosem a Amparo Alcover, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES⁽¹⁾ ze dne 25. června 2002 o posouzení a kontrole hluku v životním prostředí, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 14 odst. 1 uvedené směrnice 2002/49/ES;
- podpůrně určil, že Portugalská republika tím, že Komisi bezodkladně nesdělila tato ustanovení, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 14 odst. 1 této směrnice;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2002/49/ES uplynula dne 18. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12.

Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice

(Věc C-93/06)

(2006/C 86/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. února 2006 žaloba směřující proti Rakouské republice

podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Mariá Amparo Alcover San Pedro a Bernhardem Schimou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Rakouská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Komise ze dne 24. července 2003, kterou se mění příloha III směrnice 1999/94/ES⁽¹⁾, nebo neuvědomila o těchto předpisech Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 této směrnice;
- 2) uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 25. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, s. 34; Zvl. vyd. 15/05, s. 3.

Žaloba podaná dne 14. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice

(Věc C-94/06)

(2006/C 86/37)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. února 2006 žaloba směřující proti Rakouské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Mariá Amparo Alcover San Pedro a Bernhardem Schimou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Rakouská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. června 2002 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí⁽¹⁾, nebo neuvědomila o těchto předpisech Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 odst. 1 této směrnice;

2. uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

způsobem v případě určení, zda existuje takové nebezpečí vzájemně si odporujících rozhodnutí, jak stanoví čl. 6 odst. 1?

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 18. července 2004.

(¹) Úř. věst. L 189, s. 12; Zvl. vyd. 15/07, s. 101.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen ze dne 8. února 2006 ve věci Freeport PLC proti Ollemu Arnoldssonovi

(Věc C-98/06)

(2006/C 86/38)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Högsta domstolen ze dne 8. února 2006 ve věci Freeport PLC proti Ollemu Arnoldssonovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Högsta domstolen žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být žaloba, která je založena na tvrzené odpovědnosti akciové společnosti způsobené přijatým závazkem, považována za smlouvu podle čl. 6 odst. 1 nařízení Brusel I i přesto, že osoba, která učinila závazek v dané době, nebyla ani zplnomocněným zástupcem ani zmocněncem společnosti?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná: Je podmínkou příslušnosti podle čl. 6 odst. 1, kromě podmínek výslovně uvedených v tomto článku, že žaloba proti osobě, která má bydliště na území státu, ve kterém má sídlo soud, nebyla podána pouze z toho důvodu, aby o této žalobě mohl rozhodnout jiný soud, než který by byl jinak příslušný rozhodnout o žalobě proti jinému žalovanému?
- 3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná: Má být pravděpodobnost úspěchu žaloby proti osobě s bydlištěm v témže státě, ve kterém má sídlo soud, vzata v úvahu jiným

Žaloba podaná dne 21. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-100/06)

(2006/C 86/39)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. února 2006 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Schimou a J. Hottiaux, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2003/66/ES ze dne 3. července 2003, kterou se mění směrnice Komise 94/2/ES, kterou se provádí směrnice Rady 92/75/EHS, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích elektrických chladniček a mrazniček pro domácnost a jejich kombinací (¹), a v každém případě tím, že o nich neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2003/66/ES uplynula dne 30. června 2004.

(¹) Úř. věst. L 170, s. 10.

Žaloba podaná dne 21. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice**(Věc C-101/06)**

(2006/C 86/40)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. února 2006 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Stromskym, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/20/ES ze dne 4. dubna 2001 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se uplatňování správné klinické praxe při provádění klinických hodnocení humánních léčivých přípravků⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. určil, že Francouzská republika tím, že Komisi neinformovala o právních a správních předpisech nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/20/ES ze dne 4. dubna 2001 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se uplatňování správné klinické praxe při provádění klinických hodnocení humánních léčivých přípravků, každopádně nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
3. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2001/20/ES uplynula dne 30. dubna 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, s. 34; Zvl. vyd. 13/26, s. 299.

Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství**(Věc C-105/06)**

(2006/C 86/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. února 2006 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Schimou a J. Hottiaux, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o nich neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2003/30/ES uplynula dne 31. prosince 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42.

Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství**(Věc C-106/06)**

(2006/C 86/42)

(jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 22. února 2006 předložena žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Schimou a J. Hottiaux, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepředložilo vnitrostátní zprávu týkající se biopaliv, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽¹⁾;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lucemburské velkovévodství Komisi dosud nezaslalo první zprávu týkající se podpory biopaliv, jež měla být předložena do 1. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42.

Žaloba podaná dne 22. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-107/06)

(2006/C 86/43)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. února 2006 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Richardem Lyalem a Dimitriosem Triantafyllouem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se mění směrnice 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 1. ledna 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 7, 13.1.2004, s. 41.

Žaloba podaná dne 23. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-110/06)

(2006/C 86/44)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. února 2006 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou U. Wölkerem a F. Simonetti, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾ ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice,
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice 2003/4/ES uplynula dne 14. února 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375.

**Žaloba podaná dne 27. února 2006 Komisí Evropských
společenství proti Lucemburskému velkovévodství****(Věc C-113/06)**

(2006/C 86/45)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. února 2006 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Joannou Hottiaux a Florence Simonetti, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení

souladu se směrnicí Komise 2004/57/ES ⁽¹⁾ ze dne 23. dubna 2004 o identifikaci pyrotechnických předmětů a některého střeliva pro účely směrnice Rady 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice 2004/57/ES uplynula dne 31. prosince 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 127, s. 73

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. února 2006 –
Alecansan v. OHIM**

(Věc T-202/03) ⁽¹⁾

*(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení —
Příhláška obrazové ochranné známky Společenství COMP
USA — Starší národní obrazová ochranná známka Společen-
ství COMP USA — Nedostatek podobnosti zboží a služeb —
Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení
(ES) č. 40/94“)*

(2006/C 86/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alecansan, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: M. Baylos Morales, P. Merino Baylos, J. Arribas García, A. Velázquez Ibáñez a A. Angulo Lafora, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: D. Botis a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem, vedlejší účastník před Soudem: CompUSA Management Co. (Dallas, Spojené státy) (zástupce: P. Brownlow, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 24. března 2003 (věc R 711/2002-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Alecansan, SL a CompUSA Management Co.

Výrok rozsudku

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

3. Vedlejší účastník ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 –
Albrecht a další v. Komise**

(Věc T-251/03) ⁽¹⁾

*(„Zdravotní politika — Veterinární léčivé přípravky —
Přípravky obsahující benzathine-benzylpenicilin — Rozhod-
nutí Komise nařizující pozastavení registrací — Pravomoc“)*

(2006/C 86/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Albert Albrecht GmbH & Co. KG (Aulendorf, Německo), AniMedica GmbH (Seden-Bösensell, Německo), Ceva Tiergesundheits GmbH (Düsseldorf, Německo), Fatro SpA (Boloň, Itálie), Laboratorios Syva, SA (León, Španělsko), Laboratorios Virbac, SA (Barcelona, Španělsko), Química Farmacéutica Bayer, SA (Barcelona), Univete Técnica Pecuaria Comercio Industria, Lda (Lisabon, Portugalsko), Vétuquinol Especialidades Veterinarias, SA (Madrid, Španělsko) a Virbac SA (Carros, Francie) (zástupci: D. Waelbroeck, U. Zinsmeister a N. Rampal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støovlbæk a M. Shotter, zmocněnci)

Účastník, který předložil vyjádření na podporu žalobců: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o zrušení rozhodnutí Komise (2003) 1404 ze dne 22. dubna 2003, týkajícího se pozastavení registrací veterinárních léčivých přípravků obsahujících látku benzathine-benzylpenicilin, které jsou určeny k nitrosvalovému nebo podkožnímu podávání zvířatům určeným k produkci potravin

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Komise (2003) 1404 ze dne 22. dubna 2003, týkající se pozastavení registrací veterinárních léčivých přípravků obsahujících látku benzathine-benzylpenicilin, které jsou určeny k nitrosvalovému nebo podkožnímu podávání zvířatům určeným k produkci potravin, se ruší.

2) Komise ponese vlastní náklady, jakož i náklady vynaložené žalobci.

3) Francouzská republika ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 239, 4. 10. 2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Merck Sharp & Dohme a další v. Komise

(Věc T-273/03) (¹)

(„Humánní léčivé přípravky — Registrace léčivých přípravků obsahujících látku enalapril — Rozhodnutí Komise nařizující změnu souhrnu údajů o přípravku — Pravomoc“)

(2006/C 86/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Merck Sharp & Dohme Ltd (Hoddesdon, Spojené království), Merck Sharp & Dohme BV (Haarlem, Nizozemsko), Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret (Paříž, Francie), MSD Sharp & Dohme GmbH (Haar, Německo), Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA (Řím, Itálie), Merck Sharp & Dohme, Lda (Paço de Arcos, Portugalsko), Merck Sharp & Dohme de España, SA (Madrid, Španělsko), Merck Sharp & Dohme GmbH (Viedeň, Rakousko), Vianex SA (Nea Erythrea, Řecko) (zástupci: G. Berrisch a P. Bogaert, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Flynn a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2003) 1752 ze dne 21. května 2003 týkajícího se uvedení humánních léčivých přípravků obsahujících látku enalapril na trh

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Komise K (2003) 1752 ze dne 21. května 2003 týkající se uvedení humánních léčivých přípravků obsahujících látku enalapril na trh se zrušuje.

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 – Giulietti v. Komise

(Věc T-293/03) (¹)

(„Úředníci — Všeobecné výběrové řízení — Vyloučení z výběrového řízení — Protiprávnost oznámení o výběrovém řízení — Nepřípustnost — Odborná zkušenost — Práce na plný úvazek“)

(2006/C 86/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Carla Giulietti (Brusel, Belgie) (zástupci: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a C. Berardis-Kaysers, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení zaprvé rozhodnutí výběrové komise pro výběrové řízení COM/A/6/01 o vyloučení žalobkyně z uvedeného výběrového řízení z důvodu nedostatečné odborné zkušenosti, oznámeného dopisem ze dne 16. října 2002, zadruhé potvrzujícího rozhodnutí výběrové komise v návaznosti na žádost o přezkum předloženou žalobkyní, oznámeného dopisem ze dne 21. listopadu 2002, a zatřetí výslovného rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 11. června 2003

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 –
Rodrigues Carvalhais v. OHIM**

(Věc T-206/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení —
Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek ‚PERFIX‘
— Starší obrazová ochranná známka Společenství obsahující
slovní prvek ‚cerfix‘ — Relativní důvod pro zamítnutí —
Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES)
č. 40/94“)

(2006/C 86/50)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobce: Fernando Rodrigues Carvalhais (Almada, Portugalsko)
(zástupci: původně P. Graça, poté J. Lopes, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné
známky a vzory) (zástupce: J. Novais Gonçalves, zmocněnec)

*Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší
účastník před Soudem:* Profilpas Snc (Cadoneghe, Itálie) (zástupci:
původně J. L. Revenga Santos, poté J. M. Monravá, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu
OHIM ze dne 18. března 2004 (věc R 408/2003-1), týkajícího
se námitkového řízení mezi Fernandem Rodriguesem Carval-
haisem a Profilpas Snc

Výrok rozsudku

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 –
Elisabetta Dami v. OHIM**

(Spojené věci T-466/04 a T-467/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka
GERONIMO STILTON — Námitky — Přerušení řízení —
Omezení seznamu výrobků označených přihlašováním
ochrannou známkou — Zpětvzetí námitek“)

(2006/C 86/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Elisabetta Dami (Milán, Itálie) (zástupci: P. Beduschi
a S. Giudici, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné
známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM: The Stilton
Cheese Makers Association (Surbiton, Surrey, Spojené králov-
ství)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti rozhodnutím druhého odvolacího
senátu OHIM ze dne 20. září 2004 (věci R 973/2002-2 a R
982/2002-2), týkajících se námitkového řízení mezi Elisabettou
Dami a The Stilton Cheese Makers Association

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na
vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 20. září
2004 (věci R 973/2002-2 a R 982/2002-2) se zrušují.
- 2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 19. 3. 2005.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. února 2006 –
TEA-CEGOS a další v. Komise**

(Ve spojených věcech T-376/05 a T-383/05) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky — Zadávací řízení Společenství — Získání technické pomoci pro vypracování krátkodobé expertizy k výlučnému užítku třetích zemí, které mají prospěch z vnější pomoci Evropské komise — Zamítnutí nabídek“)

(2006/C 86/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: TEA-CEGOS, SA (Madrid, Španělsko) a Services techniques globaux (STG) SA (Brusel, Belgie), ve věci T-376/05 (zástupci: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti) a GHK Consulting Ltd (Londýn, Spojené království) ve věci T-383/05 (zástupci: M. Dittmer a J.-E. Svensson, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Wilderspin a G. Boudot, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o zrušení jednak rozhodnutí Komise ze dne 12. října 2005, kterým se zamítají nabídky předložené žalobkyněmi v rámci zadávacího řízení označeného „EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7“ a jednak jakéhokoli jiného rozhodnutí přijatého Komisí v rámci téhož zadávacího řízení v návaznosti na rozhodnutí ze dne 12. října 2005

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Žalobkyním se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 315, 10.12.2005

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. října 2005 –
Fintecna v. Komise**

(Věc T-249/02) ⁽¹⁾

(„Evropský sociální fond — Snížení finanční podpory — Žaloba na neplatnost — Akt, proti kterému lze podat žalobu — Přípravný akt — Nepřípustnost“)

(2006/C 86/53)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fintecna – Finanziaria per i settori industriale e dei servizi SpA (Řím, Itálie) (zástupci: G. Roberti, A. Franchi a R. De Lisa, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně L. Flynn a A. Aresu, poté E. de March a L. Flynn, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení dopisu Komise ze dne 31. března 2000 týkajícího se různých finančních podpor z Evropského sociálního fondu (ESF) udělených několika operačním programům spadajícím do rámce Společenství na podporu realizace cílů č. 1, 3 a 4 v Itálii (Střed – Sever a Mezzogiorno)

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady vynaložené žalovanou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 28.9.2002.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 31. ledna 2006 –
Schneider Electric v. Komise**

(Věc T-48/03) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Znovuzahájení kontrolního řízení po zrušení rozhodnutí zakazujícího spojení Soudem — Zahájení fáze důkladného přezkumu — Vzdání se spojení — Ukončení kontrolního řízení — Žaloba na neplatnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Právní zájem na podání žaloby — Nepřípustnost“)

(2006/C 86/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Schneider Electric SA (Rueil-Malmaison, Francie) (zástupci: původně A. Winckler, M. Pittie a É de La Serre, poté M. Pittie a A. Winckled, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně P. Oliver a F. Lelièvre, poté P. Oliver a O. Beynet, zmocněnci)

nařízením (ES) č. 1334/1999 na dovozy oxidu hořečnatého pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 143, s. 1)

Předmět věci

Návrh na zrušení, jednak rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2002 o zahájení fáze důkladného přezkumu spojení společností Schneider a Legrand (věc COMP/M.2283 – Schneider/Legrand II) a jednak rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2002 o ukončení kontrolního řízení ohledně tohoto spojení.

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.*
- 2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.*

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. ledna 2006 – Van Mannekus v. Rada

(Věc T-278/03) (¹)

(„Dumping — Dovozy oxidu hořečnatého pocházejícího z Číny — Změna dříve zavedených antidumpingových opatření — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřijatelnosti“)

(2006/C 86/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Van Mannekus & Co. BV (Schiedam, Nizozemsko) (zástupce: H. Bleier, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Marquardt, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem)

Vedlejší účastník na podporu žalované: Komise Evropských společenství (zástupci: T. Scharf a K. Talaber Ricz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 985/2003 ze dne 5. června 2003, kterým se mění antidumpingová opatření uložená

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Žalobkyně nese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Radou.*
- 3) *Komise nese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. ledna 2006 – Van Mannekus v. Rada

(Věc T-280/03) (¹)

(„Dumping — Dovozy přepálené (slinuté) magnézie pocházející z Číny — Změna dříve zavedených antidumpingových opatření — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřijatelnosti“)

(2006/C 86/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Van Mannekus & Co. BV (Schiedam, Nizozemsko) (zástupce: H. Bleier, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Marquardt, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem, zmocněncem)

Vedlejší účastník na podporu žalované: Komise Evropských společenství (zástupci: T. Scharf a K. Talaber Ricz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 986/2003 ze dne 5. června 2003, kterým se mění antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 360/2000 na dovozy přepálené (slinuté) magnézie pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 143, s. 5)

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Žalobkyně nese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Radou.
- 3) Komise nese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2006 – Komninou a další v. Komise

(Věc T-42/04) (¹)

(„Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Odložení stížnosti zpochybňující chování členského státu, které by mohlo vést k zahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Projednání stížnosti Komisí — Zásada řádné správy“)

(2006/C 86/57)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Léonidas Grepis, Nikolaos Grepis, Fotios Dimitriou, Zois Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis a Thomas Bolossis (Parga, Řecko) (zástupce: P. Stroumpos, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Konstantinidis, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na náhradu nemajetkové újmy údajně utrpěné žalobci z důvodu chování Komise v průběhu projednávání jejich stížnosti týkající se údajných nesplnění povinností vyplývajících z práva životního prostředí Společenství Řeckou republikou.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobci ponесou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.

(¹) Úř. věst. C 85, 3. 4. 2004.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 10. ledna 2006 – ArchiMEDES v. Komise

(Věc T-396/05 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Návrh na předběžná opatření — Rozhodčí doložka — Přípustnost — Naléhavost — Neexistence“)

(2006/C 86/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Architecture, microclimat, énergies douces – Europe et Sud (ArchiMEDES) SARL (Ganges, Francie) (zástupci: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Kaňska a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad provádění zaprvé rozhodnutí Komise, které je obsaženo v dopise ze dne 5. října 2005, kterým je vůči žalobkyni uplatňováno započítání pohledávek, zadruhé rozhodnutí Komise, které je obsaženo v dopise ze dne 30. srpna 2005, a zatřetí dluhopisu č. 3240705638 ze dne 23. srpna 2005.

Výrok usnesení

- 1) Návrh na předběžná opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 10. ledna 2006 – ArchiMEDES v. Komise

(Věc T-397/05 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Návrh na předběžná opatření — Rozhodčí doložka — Naléhavost — Neexistence“)

(2006/C 86/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Architecture, microclimat, énergies douces – Europe et Sud (ArchiMEDES) SARL (Ganges, Francie) (zástupci: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Kańska a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad provádění zaprvé rozhodnutí Komise, které je obsaženo v dopise ze dne 5. října 2005, kterým je vůči žalobkyni uplatňováno započítání pohledávek, zadruhé rozhodnutí Komise, které je obsaženo v dopise ze dne 30. srpna 2005, a zatřetí dluhopisu č. 3240705638 ze dne 23. srpna 2005.

Výrok usnesení

- 1) *Návrh na předběžná opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 1. února 2006 – Endesa v. Komise

(Věc T-417/05 R)

(„*Předběžné opatření — Kontrola spojování podniků — Naléhavost*“)

(2006/C 86/60)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Endesa SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Flynn, QC, S. Baxter, solicitor, M. Odriozola, M. Muñoz de Juan, M. Merola a J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier, A. Whelan a M. Schneider, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: N. Díaz Abad, abogado del Estado) a Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: F. E. González Díaz a J. Jiménez de la Igllesia, advokáti)

Předmět věci

Návrh na nařízení jednak odkladu vykonatelnosti dopisu Komise ze dne 15. listopadu 2005, kterým Komise stanoví, že spojení mezi Gas Natural SDG, SA a Endesa, SA nemá význam pro celé Společenství ve smyslu nařízení Rady č. 139/2004 (ES)

ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1), a jednak dalších předběžných opatření

Výrok usnesení

- 1) *Návrh na předběžná opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. února 2006 – Brink's Security Luxembourg v. Komise

(Věc T-437/05 R)

(„*Předběžné opatření — Naléhavost — Nepřítomnost*“)

(2006/C 86/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Brink's Security Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: C. Point a G. Dauphin, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Manhaeve, M. Šimerdová a K. Mojzesowicz, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Group 4 Falck SA (Lucemburk) (zástupci: M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie a N. Bogelmann, advokáti)

Předmět věci

Návrh na předběžná opatření v podstatě zaprvé směřuje k tomu, aby bylo Komisi uloženo nepodepsat smlouvu týkající se zadávacího řízení č. 16/2005/OIL (ostraha a zabezpečení objektů), zadruhé, pokud by Komise již tuto smlouvu uzavřela, přerušit výkon jejího plnění až do rozhodnutí Soudu ve věci samé a zatřetí k tomu, aby byla nařízena další opatření.

Výrok usnesení

- 1) *Návrh na předběžná opatření se zamítá.*
- 2) *Rozhodnutí o nákladech řízení je vyhrazeno pozdějšímu rozhodnutí.*

Žaloba podaná dne 12. ledna 2006 – FAB Fernsehen aus Berlin v. Komise

(Věc T-8/06)

(2006/C 86/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FAB Fernsehen aus Berlin GmbH (Berlín, Německo)
(zástupce: A. Böken, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 9. listopadu 2005 (státní podpora, kterou poskytla Spolková republika Německo pro zavedení digitální terestrické televize v oblasti Berlín-Braniborsko [DVB-T]), K(2005) 3903 konečné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2005) 3903 konečné ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře pro zavedení digitální terestrické televize (DVB-T) v oblasti Berlín-Braniborsko. Komise napadeným rozhodnutím prohlásila podporu poskytnutou Spolkovou republikou Německo soukromým provozovatelům rozhlasového vysílání podílejícím se na DVB-T za neslučitelnou se společným trhem a uložila Spolkové republice Německo povinnost požadovat zpět protiprávně poskytnutou podporu od oprávněných, a tedy i od žalobkyně.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje, že poskytnuté prostředky nejsou státní podporou podle čl. 87 odst. 1 ES. Krom toho se nejedná o státní podporu i z toho důvodu, že nejsou splněny předpoklady čl. 86 odst. 2 ES. Žalobkyně dále uvádí, že opatření v případě žalobkyně neovlivňuje obchod mezi členskými státy a napadené rozhodnutí je tedy v tomto rozsahu protiprávní.

Žalobkyně mimoto odůvodňuje svou žalobu tím, že pokud by poskytnutí prostředků bylo považováno za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, byla by tato podpora slučitelná se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 ES. Žalobkyně v této souvislosti vytýká žalované omyl ve správním uvážení, k němuž je oprávněna při posouzení, zda poskytnutí prostředků může být pova-

žováno za slučitelné se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) a d) ES.

Žaloba podaná dne 16. ledna 2006 – K-Swiss v. OHIM

(Věc T-14/06)

(2006/C 86/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: K-Swiss (Westlake Village, USA) (zástupce: H. E. Hübner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzozy)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2005 (Věc R 1109/2004-1);

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka představující botu s pěti souběžnými pruhy umístěnými na straně pro výroby ve třídě 25 (obuv pro muže, ženy a děti) – přihláška č. 2 788 511

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož kombinace charakteristických prvků přihlašované ochranné známky má jednoznačnou způsobilost rozlišit výrobky žalobkyně od ostatních. Porušení zásady nediskriminace, jelikož OHIM povolil mezi jinými zápis obrazové ochranné známky představující botu se dvěma souběžnými pruhy umístěnými na přední straně boty.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Deutsche Telekom v. OHIM**(Věc T-18/06)**

(2006/C 86/64)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Deutsche Telekom AG (Bonn, Německo) (zástupce: J.-C. Gaedertz, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání žalobkyně**

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 17. listopadu 2005,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* slovní ochranná známka „Alles, was uns verbindet“ pro výrobky a služby tříd 9, 16, 35, 36, 38 a 42 – přihláška č. 3 648 441

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94, poněvadž přihlášená ochranná známka má pro uplatňované výrobky a služby rozlišovací způsobilost a nevykazuje popisný charakter, protože slovní spojení je co se týče uplatňovaných výrobků a služeb neobyčejné a neobvyklé.**Žaloba podaná dne 21. ledna 2006 – Německo v. Komise****(Věc T-21/06)**

(2006/C 86/65)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, C. Schulze-Bahr, ve spolupráci s G. Quardt, advokátkou)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhové žádání žalobkyně**

— zrušit rozhodnutí Komise K(2005) 3903 konečné ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo pro zavedení digitální terestrické televize („DVB-T“) v oblasti Berlín-Braniborsko;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2005) 3903 konečné ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře pro zavedení digitální terestrické televize (DVB-T) v oblasti Berlín-Braniborsko. Komise napadeným rozhodnutím prohlásila podporu poskytnutou Spolkovou republikou Německo soukromým provozovatelům rozhlasového vysílání podléjícím se na DVB-T za neslučitelnou se společným trhem a uložila Spolkové republice Německo povinnost požadovat poskytnutou podporu od oprávněných zpět.

Žalobkyně na podporu své žaloby zejména uplatňuje, že poskytnuté prostředky jsou slučitelné se společným trhem, a vytýká Komisi řadu chyb ve správním uvážení a při výkonu posuzovací pravomoci při použití čl. 87 odst. 3 ES. Místo aby žalovaná provedla přezkum podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, zkoušela nové schéma přezkumu, které v použité formě není vhodné ke zjišťování slučitelnosti či neslučitelnosti poskytnutých prostředků se společným trhem. Žalobkyně mimoto Komisi vytýká, že neprovedla dostatečný přezkum slučitelnosti poskytnutých prostředků podle čl. 87 odst. 3 písm. b) ES.

Žalobkyně mimoto odůvodňuje svou žalobu tím, že Komise porušila všeobecné právní zásady. Vytýká jí porušení zásady řádné správy a práva být vyslechnuta.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Medienanstalt Berlin-Brandenburg v. Komise**(Věc T-24/06)**

(2006/C 86/66)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB) (Berlín, Německo) (zástupci: M. Schütte, B. Immenkamp, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2005 K(2005) 3903 konečné o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo pro zavedení digitální terestrické televize („DVB-T“) v oblasti Berlín-Braniborsko;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2005) 3903 konečné ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře pro zavedení digitální terestrické televize (DVB-T) v oblasti Berlín-Braniborsko. Komise napadeným rozhodnutím prohlásila podporu poskytnutou Spolkovou republikou Německo soukromým provozovatelům rozhlasového vysílání podílejícím se na DVB-T za neslučitelnou se společným trhem a uložila Spolkové republice Německo povinnost požadovat poskytnutou podporu od oprávněných zpět. Žalobkyně je v napadeném rozhodnutí výslovně uvedena jako poskytovatel podpory.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje tři žalobní důvody.

Zprvė uvádí, že napadené rozhodnutí je stiženo právní vadou, neboť byly porušeny podstatné formální náležitosti. Komise zejména nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění, neboť dostatečně nedoložila, proč se v projednávaném případě jedná o státní podporu.

Druhým žalobním důvodem vytýká žalobkyně porušení článku 87 ES. Jednak je přesvědčena, že není dána podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Krom toho uplatňuje, že pokud by se skutečně jednalo o podporu, byla by slučitelná se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) a d).

Žalobkyně svou žalobu konečně odůvodňuje tím, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 86 odst. 2 ES, neboť pokud by se jednalo o podporu, byla by slučitelná se společným trhem.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – RheinfelsQuellen H. Hövelmann v. OHIM

(Věc T-28/06)

(2006/C 86/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG (Duisburg, Německo) (zástupci: W. Kellenter a A. Lambrecht, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. listopadu 2005 ve věci R 1179/2004-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN“ pro výrobky zařazené ve třídách 32 a 33 – přihláška č. 2 806 875

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky k zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94, neboť ochranná známka není výlučně složena z popisných údajů a rovněž jí nechybí požadovaná rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM

(Věc T-29/06)

(2006/C 86/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupce: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 22. listopadu 2005 (věc R 1071/2004-1), které bylo P&G oznámeno dopisem ze dne 5. prosince 2005, v rozsahu, v němž stanoví, že ochranná známka nesplňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94; a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě čtverhranné bílé tablety s modrým květinovým vzorem ve formě pěti okvětních lístků na zboží ve třídě 3 (prací a bělicí přípravky a další látky pro praní; čistící a leštící přípravky, přípravky pro drhnutí a brusiva; přípravky na mytí, čištění a péči o nádobí; mýdla) – přihláška č. 1 697 432

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM

(Věc T-30/06)

(2006/C 86/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupce: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 21. listopadu 2005 (věc R 1072/2004-1), které bylo P&G oznámeno dopisem ze dne 5. prosince 2005, v rozsahu, v němž stanoví, že ochranná známka nespĺňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94; a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě čtverhranné bílé tablety s modrým květinovým vzorem ve formě čtyř okvětních lístků na zboží ve třídě 3 (prací a bělicí přípravky a další látky pro praní; čistící a leštící přípravky, přípravky pro drhnutí a brusiva; přípravky na mytí, čištění a péči o nádobí; mýdla) – přihláška č. 1 683 408

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Procter & Gamble v. OHIM

(Věc T-31/06)

(2006/C 86/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupce: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. listopadu 2005 (věc R 1183/2004-1), které bylo P&G oznámeno dopisem ze dne 23. listopadu 2005, v rozsahu, v němž stanoví, že ochranná známka nespĺňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94; a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě čtverhranné bílé tablety s lila květinovým vzorem ve formě pěti okvětních lístků na zboží ve třídě 3 (prací a bělicí přípravky a další látky pro praní; čistící a leštící přípravky, přípravky pro drhnutí a brusiva; přípravky na mytí, čištění a péči o nádobí; mýdla) – přihláška č. 1 683 457

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 30. ledna 2006 – Honig-Verband v. Komise

(Věc T-35/06)

(2006/C 86/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Honig-Verband e. V. (Hamburk, Německo) (zástupci: M. Hagenmeyer a T. Teufer, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Komise (ES) č. 1854/2005 ze dne 14. listopadu 2005, kterým se doplňuje příloha nařízení (ES) č. 2400/96, pokud jde o zápis názvu do „Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení“ [Miel de Provence (CHZO)];

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá nařízení (ES) č. 1854/2005⁽¹⁾, na jehož základě se označení původu „Miel de Provence“ zapisuje jako chráněné zeměpisné označení (CHZO) do přílohy nařízení (ES) č. 2400/96⁽²⁾. Žalobce podal před přijetím nařízení č. 1854/2005 námitku proti návrhu na zápis označení „Miel de Provence“ u příslušného německého orgánu.

Žalobce na podporu své žaloby uplatňuje tři žalobní důvody.

Zprvė uvádí, že napadené nařízení musí být zrušeno, neboť je v rozporu ke zvláštním a taxativním pravidlům týkajícím se označení původu medu ve směrnici 2001/110/ES⁽³⁾. Nařízení žalované mimoto představuje nepřiměřené omezení volného pohybu zboží ve smyslu článku 28 ES.

Žalobce odůvodňuje svou žalobu zadruhé tím, že napadené nařízení je neslučitelné s požadavky nařízení (EHS) č. 2081/92⁽⁴⁾. V této souvislosti uplatňuje, že byl porušen článek 2, článek 4 a čl. 7 odst. 4 druhá odrážka tohoto nařízení.

Žalobce konečně uvádí, že nařízení č. 1854/2005 bylo přijato postupem stíženým právními vadami. Žalovaná se podle jeho

názoru dostatečně nezabývala argumentem hospodářského dotčení existujícího označení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1854/2005 ze dne 14. listopadu 2005, kterým se doplňuje příloha nařízení (ES) č. 2400/96, pokud jde o zápis názvu do „Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení“ [Miel de Provence (CHZO)].

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2400/96 ze dne 17. prosince 1996 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin.

Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Transcatab S.p.A, v likvidaci v. Komise

(Věc T-39/06)

(2006/C 86/72)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Transcatab S.p.A, v likvidaci (Caserta, Itálie) (zástupci: Cristoforo Osti, Alessandra Prastaro, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— částečně zrušit čl. 1 první pododstavec rozhodnutí Komise K (2005) 4012 konečné ze dne 20. října 2005 v rozsahu, v němž měla Komise za to, že Standard Commercial Corporation (SCC) (a tedy Alliance One) musí být považována za společně a nerozdílně odpovědnou za porušení článku 81 ES, kterých se dopustila Transcatab;

— snížit v důsledku toho pokutu uloženou Transcatab;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených Transcatab.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí, které je předmětem této věci, je stejné jako rozhodnutí ve věci T-11/06, *Tabacchi v. Komise*. Pokud jde o žalobkyni, toto rozhodnutí prohlásilo společnost Alliance One International za společně a nerozdílně odpovědnou jako podnik, který jako poslední ovládal Transcatab.

Žalobkyně na podporu svých návrhových žádání uplatňuje, že Komise:

- se dopustila pochybení tím, že prohlásila Alliance One International za odpovědnou za jednání Transcatab. Žalovaná zejména nedodržela zásady týkající se důkazního břemene, neprokázala vliv uplatňovaný Alliance One International, a tudíž překročila hranici 10 % obratu;
- posoudila neprávem dotčené porušení jako velmi vážné a nikoliv, nanejvýše, jako vážné, z důvodu prakticky nulového dopadu dohody na relevantní trh, na primární trh a spotřebitele, jakož i omezené velikosti relevantního geografického trhu;
- porušila zásady proporcionality a rovného zacházení tím, že stanovila jako základní částku pokuty výši 10 milionů eur;
- měla rozlišovat mezi jednáními v období 1995-1998 a jednáními v následujícím období a považovat Transcatab za odpovědnou pouze ve vztahu k jednáním za prvně uvedené období. Komise totiž tím, že považovala žalobkyni odpovědnou rovněž za jednání v období 1999-2002, porušila zásadu rovného zacházení, jelikož uznala pro sdružení za polehčující okolnost existenci nejasného právního rámce, aniž by použila tutéž polehčující okolnost pro zpracovatelské podniky;
- porušila zásadu *non bis in idem* tím, že uložila Transcatab a ostatním zpracovatelským podnikům pokutu nejdříve jako členům Associazione Professionale Trasformatori Tabacchi Italiani a poté jako jednotlivým zpracovatelským podnikům.
- měla neprávem za to, že nelze použít žádnou z polehčujících okolností, kterých se dovolává žalobkyně, jako jsou její spolupráce, neuplatnění dohod, jejich přerušování nebo existenci rozumné pochybnosti, pokud jde o to, zda sporné jednání má charakter porušení.

Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Gollnisch v. Evropský parlament

(Věc T-42/06)

(2006/C 86/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bruno Gollnisch (Limonest, Francie) (zástupce: W. de Saint Just, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2005, týkající se přijetí zprávy č. A6-376/2005,
- přiznat B. Gollnischovi částku 8 000 euro jako náhradu nemajetkové újmy,
- přiznat kromě toho žalobci částku 4 000 euro jako náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s jeho poradami a přípravou této žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou žalobce, poslanec Evropského parlamentu, žádá zrušení aktu odhlasovaného Evropským parlamentem na plenárním zasedání dne 13. prosince 2005, týkajícího se přijetí zprávy právního výboru č. A6-376/2005 o projevu předneseném žalobcem na tiskové konferenci, a kterým tedy došlo k odejmutí jeho imunity a jeho výsad. Krom toho se domáhá náhrady újmy údajně vzniklé v důsledku přijetí napadeného aktu.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává řady žalobních důvodů vycházejících zejména z protiprávnosti formy aktu Evropského parlamentu, jehož zrušení je požadováno, z jeho charakteru, který údajně odporuje obecným zásadám práva, jako jsou zásada právní jistoty a legitimního očekávání, jakož i z procesních vad, ke kterým údajně došlo při jeho přijímání. Uplatňuje rovněž, že napadený akt odporuje ustálené judikatuře komise pro právní záležitosti Evropského parlamentu v oblasti svobody projevu a *fumus persecutionis* a zasahuje do nezávislosti poslance, jelikož mu podle žalobce bylo znemožněno, aby v rámci svých vnitrostátních a evropských politických aktivit vystoupil na dotčené tiskové konferenci.

Žaloba podaná dne 9. února 2006 – Cofira SAC v. Komise

(Věc T-43/06)

(2006/C 86/74)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cofira SAC (Rousset Cedex, Francie) (zástupci: Girolamo Addressi, Leonilda Mari, Daniella Magurno)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit pokutu uloženou Cofira SAC;
- uložit pokutu společně a nerozdílně všem společnostem, které vznikly po rozdělení Cofira Sepso;
- snížit částku pokuty;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 1 napadeného rozhodnutí uvádí, že některé podniky, včetně žalobkyně, porušily v období od 24. března 1982 do 26. června 2002 soutěžní pravidla Společenství tím, že se podílely na dohodách a jednání ve vzájemné shodě v odvětví průmyslových plastových pytlů v Belgii, Španělsku, Lucembursku a Nizozemsku. Podle žalované bylo účelem tohoto

porušení stanovení cen, zavedení společných vzorů, výpočet cen, rozdělení podílů na trhu, rozdělení prodejních kvót, zákazníků, podniků a objednávek, dohodnuté za účelem narušení některých výzev k podávání nabídek a výměny individuálních informací.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně zaprvé uvádí zejména, že rozhodnutí nemělo být učeno jí.

V tomto ohledu zdůrazňuje, že dne 27. listopadu 2003 se COFIRA SEPSO, která byla společně s jinými koncerny vyšetřována, rozdělila na tři společnosti, z nichž jednou je žalobkyně. COFIRA SAC tedy vznikla po vzniku skutečností, které vedly k uložení pokut Komisí.

Napadené rozhodnutí navíc neuvádí důvody, pro které byla pokuta uložena pouze žalobkyni, když všechny společnosti vzniklé rozdělením COFIRA SEPSO měly být odpovědné za údajné protiprávní jednání.

Krom toho napadené rozhodnutí neuvádí základ, ze kterého byla vypočtena částka pokuty, berouc v úvahu skutečnost, že pokuty jsou úměrné obratu a v době tvrzených skutečností žalobkyně žádný obrat neměla, jelikož neexistovala.

Navíc Komise neuvedla skutkové okolnosti, které k porušení vedly. Ve skutečnosti je celé rozhodnutí založeno na předpokladu, že jednání mezi zástupci společností ve svém důsledku představovaly jednání v rozporu s článkem 81 ES a že takový postup měl významný dopad na hospodářskou soutěž. Nicméně, i kdyby skutečnosti uváděné Komisí byly přijaty, patnáctiletá promlčecí doba uplynula.

Žaloba podaná dne 14. února 2006 – Komise v. Hellenic Ventures a pět dalších účastníků řízení

(Věc T-44/06)

(2006/C 86/75)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise (zástupci: Maria Patakia a Spyridon Chatzi-geannis)

Žalovaní: Hellenic Venutres S.A, Kostantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos, Minas Patsouris, Nikolaos Poulakos et Robert Ceurvost

Ačkoliv první žalovaná byla vícekrát vyzvána, požadovanou částku nevrátila.

Svou žalobou Komise směřuje k získání výše uvedené dlužné částky zvýšené o úroky.

Návrhové žádání žalobkyně

— jednak uložit první žalované a jednak, společně s ní, pěti dalším žalovaným, aby Komisi vrátili celou částku zálohy, kterou prvně uvedená obdržela od Společenství, tedy 70 000 ECU, nyní EUR, zvýšenou o úroky, které k 12. únoru 2006 včetně, v souladu s tím, co je stanoveno ve smlouvě, dosahují 103 423,54 ECU, nyní EUR, tedy celkově 171 939,18 ECU, nyní EUR, zvýšenou, vedle úroků, též na základě smlouvy, o smluvní sazbu 1,5 % měsíčně, tedy o částku 34,52 ECU, nyní EUR, za každý den prodlení, za období od 1. ledna 2006 až do úplného zaplacení dluhu žalovaných.

— uložil společně žalovaným paušální úhradu nákladů řízení Komise, včetně odměny jejich advokátů *ad litem*.

(¹) Úř. věst. C 306, 1.12. 1988, s. 12.

Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Reliance Industries v. Rada a Komise

(Věc T-45/06)

(2006/C 86/76)

Jednací jazyk: angličtina

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství zastoupené Evropskou komisí uzavřelo s první žalovanou, jejímiž akcionáři a členy dozorčích rad nebo řediteli jsou ostatní žalovaní, smlouvu nazvanou „Seed Fund 601“ v rámci „Pilotní akce vytváření a rozvoje počátečních kapitálových fondů (seed capital)“ (¹).

V rámci této smlouvy se Komise zavázala poskytnout první ze žalovaných finanční podporu ve formě vratné zálohy v maximální výši 350 000 ECU. Tato záloha měla pokrýt nejvýše 50 % provozních nákladů vzniklých prvně uvedené žalované v rámci její činnosti jako startovacího kapitálového investičního fondu v Řecku. V tomto rámci jí Komise poskytla první roční zálohu 70 000 ECU.

V dokumentu ze dne 16. června 1994 Komise oznámila žalované výpověď smlouvy a vyzvala jí k vrácení částky 70 000 ECU zvýšené o úroky. Dopisem ze dne 19. září 1994 Komise oznámila, že toto rozhodnutí je zdůvodněno tím, že se žalovaná odmítla podrobit hloubkové kontrole služby finanční kontroly Komise, čímž porušila čl. 8.1 smlouvy. Komise měla za to, že taková kontrola byla nezbytná ve světle konstatování jednoho z úředníků Komise, který provedl kontrolu v místě a vyjádřil závažné pochybnosti ohledně otázky, zda investice, které první žalovaná financovala, byly v souladu s kritérii zadávací dokumentace.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Reliance Industries (Bombaj, Indie) (zástupci: I. MacVay, S. Ahmed, solicitoři)

Žalovaní: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 1. prosince 2005, kterými se oznamuje přezkum před pozbytím platnosti vyrovnávacích opatření vztahující se na dovozy některých polyethylentereftalátových lahví („PET“) pocházejících mimo jiné z Indie, a zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovozy některých PET pocházejících z Indie, Indonésie, Korejské republiky, Malajsie, Tchaj-wanu a Thajska a částečného mezitímního přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se na dovozy některých PET pocházejících z Korejské republiky a Tchaj-wanu (¹);

- pokud to Soudní dvůr bude považovat za nezbytné nebo za vhodné, zrušit nařízení Rady (ES) č. 2603/2000, nařízení Rady (ES) č. 2604/2000 a rozhodnutí Komise č. 2000/745/ES vzhledem k tomu, že se mohou v období po 1. prosinci 2005 dotýkat žalobkyně; a
- zrušit čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96 („základní antidumpingové nařízení“) a čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2026/97 („základní antisubvenční nařízení“), pouze pokud a pouze v rozsahu, v jakém Soudní dvůr může shledat, na rozdíl od případu žalobkyně, že se svou skutečnou stavbou liší od znění článku 11.3 dumpingové dohody Světové obchodní organizace („WTO“) a/nebo článku 21.3 antisubvenční dohody WTO;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise oběma napadenými rozhodnutími rozhodla o zahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti s ohledem na nařízení Rady č. 2603/2000 ze dne 27. listopadu 2000, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo a konečné vybrání prozatímního cla uloženého na dovozy některých polyetyléntereftalátů z Indie, Malajsie a Thajska a ukončuje antisubvenční řízení týkající se dovozu některých polyetyléntereftalátů pocházejících z Indonésie, Korejské republiky a Tchaj-wanu⁽²⁾ a nařízení Rady (ES) č. 2604/2000 ze dne 27. listopadu 2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých polyetyléntereftalátů pocházejících z Indie, Indonésie, Malajsie, Korejské republiky, Tchaj-wanu a Thajska⁽³⁾, jakož i rozhodnutí Komise č. 2000/745/ES, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovými a antisubvenčními řízeními⁽⁴⁾. Na základě čl. 11 odst. 2 základního antidumpingového nařízení a čl. 18 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení je cílem těchto oznámení o zahájení, jsou-li učiněna včas, aby byla příslušná opatření do závěru přezkumu ponechána v platnosti.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že nedošlo k platnému zahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti, takže opatření a závazky podle jejich znění pozbyly platnosti dne 1. prosince 2005. Žalobkyně namítá, že oznámení byla zveřejněna téhož dne, ke kterému opatření pozbyla platnosti (1. prosince) a že proto přezkum opatření před pozbytím plat-

nosti nebyl zahájen před datem pozbytí platnosti, jak to vyžadují WTO pravidla. V tomto ohledu se žalobkyně domnívá, že základní nařízení musí být vykládána v souladu s WTO dohodami a že jakákoli dvojsmyslnost v základních nařízeních musí být v každém případě v souladu s obecnými zásadami práva Společenství vyřešena v její prospěch. Žalobkyně dále tvrdí, že pokud by základní nařízení nebyla vyložena způsobem, jakým navrhuje, byla by sama tato ustanovení v rozporu s WTO pravidly, a proto v tomto rozsahu neplatná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 1.12.2005 s. 4 a s. 9

⁽²⁾ Úř. věst. L 301, 30.11.2000 s. 1

⁽³⁾ Úř. věst. L 301, 30.11.2000 s. 21

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 301, 30.11.2000 s. 88

Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Galileo Lebensmittel v. Komise

(Věc T-46/06)

(2006/C 86/77)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Německo) (zástupce: K. Bott, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit za neplatné rozhodnutí žalované rezervovat doménu galileo.eu a nařídít žalované, aby přenechala doménu galileo.eu rejstříku pro poskytování domén nejvyšší úrovně „.eu“ (EURid) k volné registraci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požádala prostřednictvím elektronické podatelny o registraci domény „galileo.eu“ coby domény nejvyšší úrovně „.eu“. Rejstřík, EURid, této žádosti nevyhověl s odůvodněním, že požadovaná doména je rezervována pro žalovanou.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně porušení článku 9 nařízení (ES) č. 874/2004⁽¹⁾. Kromě toho tvrdí, že byla porušena její práva podle čl. 2 odst. 2, čl. 10 odst. 1 prvního pododstavce a čl. 12 odst. 2 třetího pododstavce nařízení č. 874/2004.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně „.eu“ a zásady, jimiž se řídí registrace

Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Astex Therapeutics v. OHIM**(Věc T-48/06)**

(2006/C 86/78)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Astex Therapeutics Limited (Cambridge, Spojené království) (zástupci: M. Edenborough, barrister, a R. Harrison, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Protec Health International Limited (Cirencester, Spojené království)

Návrhy žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. listopadu 2005, ve věci R 651/2004 – 2 v plném rozsahu nebo podřípně jeho část;
- uložit osobě, jež podala námitky, aby uhradila žalobkyni/odvolatelce náklady, které žalobkyni/odvolatelce vznikly v souvislosti s tímto odvoláním (pokud osoba, jež podala námitky, vstoupí do odvolacího řízení) a s odvoláním před odvolacím senátem a s námitkou podanou námitkovému

oddělení (v každém případě). Dále určit, že Úřad nese společně a nerozdílně s osobou, jež podala námitky, odpovědnost za náklady, které žalobkyni/odvolatelce vznikly v souvislosti s tímto odvoláním před Soudem prvního stupně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová známka „Astex Technology“ pro zboží ve třídě 5 (farmaceutika)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Protec Health International Limited

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „Astex“ pro zboží a služby ve třídě 5 (insekticidy pro hubení prachových roztočů) a 24 (textilie atd.)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Odmítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Irsko v. Komise**(Věc T-50/06)**

(2006/C 86/79)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Irsko (zástupce: D. O'Hagan, zmocněnec, P. McGarry, Barrister)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zcela či úplně zrušit, na základě článku 230 Smlouvy, rozhodnutí Komise K(2005) 4436 konečné ze dne 7. prosince v rozsahu, v němž se týká osvobození minerálních olejů používaných jako palivo pro výrobu hliníku v regionu Shannon od spotřební daně, provedené Irskem;
- uložil Komise náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V roce 1970 byl podnikatelům v Auginish poskytnut příslib, pokud jde o osvobození topného oleje, který měl být používán při výrobě hliníku v tehdy navrhované továrně u Shannon, Irsko, od cla. V roce 1983 byl podnik v Auginish uveden do provozu a irské orgány oznámily Komisi, že mají v úmyslu uskutečnit příslib, pokud jde o osvobození od spotřební daně. Žalobce tvrdí, že toto osvobození od daně bylo navíc povoleno následnými rozhodnutími Rady⁽¹⁾. V roce 2000 Komise vznesla otázku státní podpory, která vedla k zahájení formálního vyšetřování a konečně k přijetí napadeného rozhodnutí.

Na podporu své žaloby žalobce uvádí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že měla zato, že dotčená státní podpora představuje novou podporu a nikoliv existující podporu.

Podle žalobce, i kdyby podpora představovala novou podporu a bylo nezbytné, aby její poskytnutí bylo oznámeno v roce 1983, Komise souhlasí, že podpora byla oznámena včas. Tím, že Komise nepřijala rozhodnutí ve lhůtě, kterou sama stanovila, byla z dotčené podpory učiněna existující podpora. Podpůrně, Komise zacházela s podporou jako s existující podporou v rozhodné době a jednoznačně prohlášení, které učinila v roce 1992, potvrzuje, že tomu tak bylo.

Dále, na základě článku 15 ve spojení s čl. 1 písm. b) bodem iv) nařízení č. 659/1999⁽²⁾ tím, že podpora existovala více než deset let a promlčecí doba v nich uvedená uplynula, stala se podpora existující podporou a postupy přijaté Komisí ve vztahu dohledu nad nimi jsou zatíženy chybami.

V souvislosti s prvním žalobním důvodem žalobce rovněž tvrdí, že podpora byla podmíněna právně závaznými přísliby vzniklými na straně irských úřadů před vstupem v roce 1973. Podle žalobce má podpora být považována za existující podporu již na základě samotného tohoto důvodu.

Žalobce prostřednictvím podpůrných žalobních důvodů tvrdí, že rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty, jelikož je v rozporu se zásadou jednomyslného rozhodování Rady na základě návrhu předloženého Komisí. Toto rozhodnutí je rovněž v přímém rozporu s ustanovením čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81/EHS⁽³⁾ sblížování sazeb spotřební daně z minerálních olejů, který požaduje, aby Komise předložila návrh, pokud jde o narušení hospodářské soutěže nebo neslučitelnosti s vnitřním trhem, aby o nich Rada jednomyslně rozhodla.

Dále Komise údajně porušila, přinejmenším pokud jde o příjemce podpory, zásadu legitimního očekávání v situaci, kdy Rada výslovně povolila výjimku do 31. prosince 2006.

Konečně žalobce tvrdí, že Komise porušila základní právní pravidla a zneužila své pravomoci svým jednáním, včetně

prodlení při přijímání napadeného rozhodnutí, zejména s ohledem na skutečnost, že poprvé byla podpora oznámena v roce 1983. Navíc Komise nedodržela postup uvedený ve směrnici 92/81/EHS a zveřejnila prohlášení týkající se slučitelnosti dotčeného systému podpor. Toto jednání tudíž Komisi za všech okolností brání v tom, aby požadovala vrácení podpory.

⁽¹⁾ 92/510/EHS: Rozhodnutí Rady ze dne 19. října 1992, kterým se členským státům povoluje pokračovat v používání stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně na některé minerální oleje, pokud jsou používány pro stanovené účely, v souladu s postupy stanovenými v čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81/EHS (Úř. věst. L 316, s. 16) a další následná rozhodnutí

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

⁽³⁾ Směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, s. 12).

Žaloba podaná dne 21. února 2006 – UPM-Kymmene v. Komise

(Věc T-53/06)

(2006/C 86/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UPM-Kymmene Oyj (Helsinky, Finsko) (zástupci: B. Amory, E. Friedel, F. Bimont, advokáti)

Žalovaná: Komise evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— částečně zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž uvádí, že se Rosenlew Saint Frères Emballage účastnila jednání Valveplast na evropské úrovni od 18. července 1994 do 31. ledna 1999 a že na základě krátké účasti na jednání Valveplast (od 21. listopadu 1997 do 26. listopadu 1998) a její spolupráci na francouzských jednáních o pytlích s otevřenými otvory se Rosenlew Saint Frères Emballage dopustila jediného trvajících porušení;

- rozhodnout o snížení částky pokuty uložené žalobkyni na základě tohoto rozhodnutí;
- rozhodnout o tom, že Komise vrátí žalobkyni neoprávněně zaplacenou část pokuty včetně úroků ode dne platby až do úplného a definitivního zaplacení Komisí; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2005)4634 konečné ze dne 30. listopadu 2005 ve věci COMP/F/38.354 – průmyslové pytle. Žalobkyně nezpochybňuje věcnou správnost prokázaných skutečností, nýbrž tvrdí, že rozhodnutí obsahuje různé chyby v posouzení skutečností týkajících se dceřiné společnosti žalobkyně, Rosenlew Saint Frères Emballage, a její úlohy v kartelových činnostech, a usiluje o snížení uložené pokuty z důvodu, že je neodůvodněná a nepřiměřená.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává nesprávného posouzení skutkových okolností při použití čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES. Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí je zatíženo chybou z důvodu nedostatku důkazu o jediném trvajícím porušení, kterého se dopustila Rosenlew Saint Frères Emballage. Z druhé žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně posoudila délku porušení. Podle žalobkyně Komise neprokázala, že se Rosenlew Saint Frères Emballage účastnila kartelových činností v odvětví blokových pytlů a účastnila se na jednání Valveplast na evropské úrovni a to od 20. prosince 2004. Krom toho žalobkyně tvrdí, že důkaz ohledně účasti Rosenlew Saint Frères Emballage na jednáních francouzské skupiny pro pytle s otevřenými otvory do 31. ledna 1999, je nedostatečný.

Žalobkyně se dále dovolává porušení obecných zásad přiměřenosti, rovného zacházení a spravedlnosti, jakož i nesprávného posouzení při stanovení výše pokuty.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Komise překročila meze své posuzovací pravomoci podle čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 tím, že stanovila výchozí částku pro pokutu, která je nepřiměřená závažnosti spáchaného porušení. V tomto ohledu žalobkyně zpochybňuje použití odrazujícího faktoru 2 a tvrdí, že podíl na trhu v roce 1996 v odvětví trhu s průmyslovými pytli, dotčený celkovým kartelem, nebyl odpovídajícím základem pro výpočet základní částky pokuty.

Z druhé žalobkyně tvrdí, že Komise chybně stanovila délku účasti Rosenlew Saint Frères Emballage na kartelových činnostech.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně nevzala v úvahu skutečnost, že žalobkyně byla činěna odpovědnou pouze za své postavení mateřské společnosti, a tím porušila zásadu spravedlnosti.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise nevzala v úvahu některé polehčující okolnosti a nesprávně přičetla přítěžující okolnost opakování.

Konečně, ve vztahu ke stanovení konečné výše pokuty žalobkyně zpochybňuje posouzení kartelu Komisí jako velmi závažného porušení pravidel hospodářské soutěže, vzhledem k velmi omezenému účinku kartelu na hospodářskou soutěž i jeho zeměpisnému rozsahu.

Žalobkyně se rovněž dovolává porušení práv obhajoby, jelikož v průběhu správní fáze jí nebyl poskytnut přístup k určitým důkazům, které byly Komisí použity ke stanovení délky porušení, jehož se dopustila Rosenlew Saint Frères Emballage.

Žaloba podaná dne 23. února 2006 – Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics v. Komise

(Věc T-59/06)

(2006/C 86/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Low & Bonar plc (Dundee, Spojené království) a Bonar Technical Fabrice NV (Zele, Belgie) (zástupci: L. Garzanti, M. O'Regan, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyň

- zcela zrušit napadené rozhodnutí Komise č. K (2005)4634 ze dne 30. listopadu 2005 ve věci COMP/F/38.354 – Průmyslové pytle, pokud jde o žalobkyně; nebo

- podpůrně, částečně zrušit čl. 1 odst. 1 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a částečně zrušit, nebo, podpůrně, poměrně snížit pokuty uložené článkem 2 žalobkyním; a
- dále podpůrně podstatně snížit částku pokuty uložené článkem 2 žalobkyním; a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně úroků z prodlení spojených s placením pokuty nebo její části, vzniklých žalobkyním nebo některé z nich;
- přijmout další opatření, která bude Soudní dvůr považovat za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise určila, že Bonar Phormium Packaging („BPP“) se účastnila komplexního kartelu mezi výrobci plastových průmyslových pytlů, který se dotýkal Belgie, Francie, Německa, Lucemburska, Nizozemska a Španělska. Určila rovněž, že tento kartel byl organizován na evropské úrovni v okruhu obchodního sdružení známého jako Valveplast, společně s různými podskupinami. Shledala první žalobkyni odpovědnou za účast BPP z důvodu, že byla mateřskou společností Bonar Phormium NV („BP“), jíž byla BPP pobočkou, a druhou žalobkyni odpovědnou z důvodu, že byla právní nástupkyní BP, se kterou se legálně spojila. Komise žalobkyním uložila pokutu ve výši 12,24 milionů EUR.

První žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že ji shledala odpovědnou za porušení, kterého se dopustila BPP. Tvrdí, že se v rozporu se zjištěními napadeného rozhodnutí, nepodílela na obchodní politice BPP, jejíž vedení stanovovalo nezávisle její chování na trhu.

Obě žalobkyně dále podpůrně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že shledala, že komplexní dohoda identifikovaná v napadeném rozhodnutí byla jediným trvajícím porušením článku 81 Smlouvy o ES, kterého se na evropské úrovni dopustil okruh kolem Valveplast, podpůrně tím, že shledala, že BPP se zúčastnila nebo si byla jinak vědoma takového porušení, a tím za něj byla odpovědná. Podle žalobkyně byla Komise oprávněna konstatovat pouze, že BPP se účastnila, či, podpůrně, si byla vědoma a odpovědná za dohodu týkající se Belgie a Nizozemska a účastnila se kartelu Valveplast po dobu jednoho týdne, tedy od 21. listopadu 1997, kdy se zástupce BPP účastnil jednání Valveplast, do 28. listopadu 1997, kdy podle napadeného rozhodnutí, byla účast BPP ukončena.

Žalobkyně dále podpůrně tvrdí, že pokuta uložená Komisí byla příliš vysoká a nepřiměřená a porušila zásady rovného zacházení a nediskriminace a že se Komise dopustila dalšího nesprávného právního posouzení tím, že stanovila výši pokuty a dále neuvedla odůvodnění svého výpočtu pokuty. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise nevzala v úvahu, že BPP hrála výlučně pasivní a omezenou úlohu a dále že Komise stanovila nepřiměřenou a příliš vysokou základní částku.

Žaloba podaná dne 13. února 2006 – Italská republika v. Komise

(Věc T-61/06)

(2006/C 86/82)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, Avv. dello Stato)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit přípis č. 12980 ze dne 1. prosince 2005, jehož předmětem je certifikace a prohlášení o dočasných výdajích a žádost o platbu. Jednotný programový dokument (Docup) Veneto cíl 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 005);
- zrušit přípis č. 13683 ze dne 13. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Jednotný programový dokument (DOCUP) Lombardia 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- zrušit přípis č. 13684 ze dne 13. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Regionální operativní program (POR) Puglia (č. CCI 1999IT 16 1 PO 009);

- zrušit přípis č. 13687 ze dne 13. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Jednotný programový dokument (DOCUP) Piemonte (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 007);
- zrušit přípis č. 14013 ze dne 19. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Jednotný programový dokument (DOCUP) Toscana cíl 2 (č. CCI 2000 IT 16 2DO 001);
- zrušit přípis č. 14015 ze dne 19. prosince 2005, jehož předmětem je národní operativní program (PON) Rozvoj místního podnikání 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 16 1DO 002) – Platba Evropské komise odlišná od požadované částky;
- zrušit přípis č. 14016 ze dne 19. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Regionální operativní program (POR) Campania (č. CCI 1999 IT 16 1PO 007);
- zrušit přípis č. 14082 ze dne 20. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Jednotný programový dokument (DOCUP) cíl 2 Lazio 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2DO 009);
- zrušit přípis č. 14108 ze dne 20. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Jednotný programový dokument (DOCUP) Lombardia (č. CCI 2000 IT 16 2DO 014);
- zrušit přípis č. 14133 ze dne 21. prosince 2005, jehož předmětem je certifikace a prohlášení o dočasných výdajích a žádost o platbu. Jednotný programový dokument (Docup) Veneto cíl 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 005);
- zrušit přípis č. 14154 ze dne 21. prosince 2005, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Regionální operativní program (POR) Puglia (č. CCI 1999 IT 16 1PO 009);
- zrušit přípis č. 00627 ze dne 23. ledna 2006, jehož předmětem je platba Evropské komise odlišná od požadované částky; odkaz: Regionální operativní program (POR) Puglia (č. CCI 1999 IT 16 1PO 009);
- zrušit všechny akty s nimi souvisejší a předpokládané;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-345/04, Italská republika v. Komise (¹).

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2002, s. 55.

Žaloba podaná dne 23. února 2006 – Eurallumina v. Komise

(Věc T-62/06)

(2006/C 86/83)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eurallumina SpA (Portocuso, Itálie) (zástupci: L. Martin Alegi, R. Denton, M. Garcia, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- Buď
 - zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu, nebo
 - nařídít, aby stávající osvobození zakotvené v rozhodnutí Rady 2001/224/ES bylo platné až do 31. prosince 2006 a aby veškeré částky, jichž se italský stát vzdal nebo vzdá, nebyly považovány za protiprávní státní podporu, nebo přinejmenším aby tyto nebyly vráceny; nebo
 - zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu a nařídít, aby stávající osvobození zakotvené v rozhodnutí Rady 2001/224/ES bylo platné až do 31. prosince 2006 a aby veškeré částky, jichž se italský stát vzdal nebo vzdá, nebyly považovány za protiprávní státní podporu, nebo přinejmenším aby tyto nebyly vráceny,
- nebo

- zrušit články 1, 4, 5a 6 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají Eurallumina; nebo
- nařídit, aby stávající osvobození zakotvené v rozhodnutí Rady 2001/224/ES bylo platné až do 31. prosince 2006 a aby veškeré částky, jichž se italský stát vzdal nebo vzdá, nebyly považovány za protiprávní státní podporu, nebo přinejmenším aby tyto nebyly vráceny; nebo
- zrušit články 1, 4, 5a 6 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají Eurallumina a nařídit, aby stávající osvobození zakotvené v rozhodnutí Rady 2001/224/ES bylo platné až do 31. prosince 2006 a aby veškeré částky, jichž se italský stát vzdal nebo vzdá, nebyly považovány za protiprávní státní podporu, nebo přinejmenším aby tyto nebyly vráceny;
- alternativně upravit články 5 a 6 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají Eurallumina, a to tak, že v souladu se stávajícím osvobozením do 31. prosince 2006, nebo přinejmenším do 31. prosince 2003 veškeré částky, jichž se italský stát vzdal nebo vzdá, nebudou vráceny, a
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 určené Francouzské republice, Irsku a Italské republice týkající se několika rozhodnutí Rady zakotvujících osvobození od spotřební daně pro minerální oleje používané pro výrobu hliníku v Gardanne, regionu Shannon a na Sardinii. Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že tato osvobození představovala státní podporu.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že měla právo očekávat, že stávající osvobození až do konce prosince 2006, navržené Komisí a jednohlasně schválené v rozhodnutí Rady 2001/224/ES⁽¹⁾, je právně platným aktem Společenství, a jakýkoli úkon italského státu nebo žalobkyně vedoucí k jeho provedení a vycházející z něho nemůže vést k protiprávnímu výsledku. Podle žalobkyně tato měla právo očekávat, že částky, kterých se italský stát vzdal na základě legálně poskytnutého osvobození, nebudou v žádném případě vráceny. Tvzením, že uplatnění osvobození představovalo státní pomoc, již je třeba vrátit za období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003, tak Komise údajně porušila práva žalobkyně ohledně dodržování zásady legitimního očekávání, zásady právní jistoty, domněnky

platnosti, „*lex specialis*“, a „užitečného účinku“, jakož i zásady řádné správy.

Žalobkyně navíc tvrdí, že rozhodnutím o tom, že legitimní očekávání žalobkyně bylo ukončeno dne 2. února 2002, Komise nezohlednila odpovídající období, ve kterém se uskutečnily a byly amortizovány investice do výrobního závodu žalobkyně. Komise tak údajně neuvedla odůvodnění pro napadené rozhodnutí.

⁽¹⁾ 2001/224/ES: Rozhodnutí Rady ze dne 12. března 2001 o snížených sazbách spotřební daně a o osvobození od spotřební daně pro některé minerální oleje používané pro zvláštní účely (Úř. věst. L 84, s. 23).

Žaloba podaná dne 16. února 2006 – Evropaiki Dynamiki v. EMCDDA

(Věc T-63/06)

(2006/C 86/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: N. Korogiannakis, právní zástupce)

Žalovaný: Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost, kterým byla nabídka žalobkyně posouzena jako neúspěšná a kterým byla veřejná zakázka udělena úspěšnému uchazeči;

— uložit Evropskému monitorovacímu centru pro drogy a drogovou závislost, aby uhradilo žalobkyni náklady právního zastoupení a další náklady a výdaje, jež jí vznikly v souvislosti s touto žalobou, jakož i škodu vyplývající ze zadávacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně předložila nabídku, jako odpověď na otevřenou výzvu žalovaného k předložení nabídek na programování softwaru a poradenské služby (Úř. věst. 2005/S 187-183846). Žalobkyně napadá rozhodnutí, kterým byla její nabídka zamítnuta a veřejná zakázka udělena jinému uchazeči.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že přijetím napadeného rozhodnutí byla porušena zásada zákazu diskriminace a transparentnosti, jakož i směrnice 92/50⁽¹⁾ a finanční nařízení⁽²⁾. Podle žalobkyně byla její nabídka odmítnuta na základě kritérií, která nebyla zahrnuta v oznámení o zadání veřejné zakázky. Žalobkyně rovněž uplatňuje, že žalovaný žalobkyni nepožádal o objasnění, a proto porušil zásadu řádné správy.

Konečně žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné posouzení.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1)

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. února 2006 – Aqua-Terra Bioprodukt v. OHIM

(Věc T-330/05)⁽¹⁾

(2006/C 86/85)

Jednací jazyk: němčina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – A v. Komise

(Věc F-124/05)

(2006/C 86/86)

(Jednací jazyk: francouzština)

Účastníci řízení

Žalobce: A (Port-Vendres, Francie) (zástupci: B. Cambier a L. Cambier, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí žalované ze dne 28. února 2005, kterým byla zamítnuta žádost podaná žalobcem dne 22. října 2004 na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu úředníků Evropských společenství, směřující k ukončení disciplinárního řízení zahájeného proti němu rozhodnutím ze dne 16. ledna 2004;
- zrušit rozhodnutí žalované ze dne 26. září 2005, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem dne 20. května 2005 na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu, směřující ke změně výše uvedeného rozhodnutí ze dne 28. února 2005;
- rozhodnout, že výše uvedená žádost žalobce ze dne 22. října 2004 je přípustná a opodstatněná;
- uložit žalované, aby žalobci a jeho rodině uhradila prozatímní částku 1 581 801 EUR, která odpovídá polovině újmy způsobené rozhodnutím o zahájení a pokračování disciplinárního řízení vedeného proti žalobci, přičemž druhá část musí být upřesněna znalcem;
- uložit žalované, aby uhradila 8 % úrok ze všech výše uvedených částek, a to od 23. listopadu 1999, data, kdy byla ukončena první zpráva o vnitřním vyšetřování vedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), ve které se objevily první náznaky podjatosti vůči žalobci, nebo podpůrně od 16. ledna 2004, data, ke kterému se orgán oprávněný ke jmenování (OOJ) rozhodl zahájit disciplinární řízení proti žalobci;

— ustanovit znalce;

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává šesti žalobních důvodů.

V prvním žalobním důvodu uplatňuje, že dotčené disciplinární řízení bylo zahájeno výlučně z důvodu trestního stíhání zahájeného proti žalobci, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím o zastavení trestního stíhání vydaným Chambre du Conseil de Bruxelles dne 30. června 2004. Disciplinární řízení tedy mělo být ukončeno stejným způsobem.

Ve druhém žalobním důvodu žalobce uplatňuje právní moc výše uvedeného rozhodnutí o zastavení trestního stíhání, proti kterému žalovaná nepodala odvolání.

Podpůrně v případě, že by bylo třeba posoudit, že OOJ mohl pokračovat v disciplinárním řízení založeném na skutečnostech, o kterých bylo Chambre du Conseil de Bruxelles s konečnou platností rozhodnuto, že nejsou prokázány, se žalobce ve svém třetím žalobním důvodu domnívá, že sporná rozhodnutí neprávem spojují disciplinární řízení vedené proti němu na konci probíhajících řízení proti paní Cresson.

Dále ve čtvrtém a pátém žalobním důvodu žalobce uplatňuje, že skutečnosti, které mu jsou vytýkány, jsou pochybené a že OOJ porušil povinnost péče stanovenou v článku 24 služebního řádu a zásadu legitimního očekávání, jelikož nečinil vše, co bylo v jeho pravomoci za účelem pochopení správného průběhu událostí.

Konečně má žalobce ve svém posledním žalobním důvodu za to, že přiměřená lhůta, ve které se měl OOJ vyjádřit, v každém případě uplynula před dlouhou dobou vzhledem k tomu, že k událostem došlo v letech 1995-1996.

Pokud jde o návrh na náhradu škody, žalobce tvrdí, že pochybení žalované jsou příčinou jeho nervové deprese, která jej donutila předčasně ukončit jeho kariéru úředníka. Tato okolnost způsobila majetkovou a nemajetkovou újmu jak jemu samotnému, tak i jeho rodině.

Žaloba podaná dne 5. ledna 2006 – Marcuccio v. Komise

(Věc F-2/06)

(2006/C 86/87)

(Jednací jazyk: italština)

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: I. Cazzato, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušení rozhodnutí týkajícího se zastavení řízení o přiznání žalobci zákonných záruk z důvodu nehody, jejíž obětí se stal dne 10. září 2003, plynoucích především z bývalého článku 73 služebního řádu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje, že napadené rozhodnutí je zjevně nelogické a zcela postrádá odůvodnění. I když totiž několikrát poukázal na to, že má velký zájem na pokračování řízení o přiznání nároků podle článku 73 služebního řádu a je k dispozici lékaři, kterého žalovaná určila, domnívala se žalovaná přesto, že žalobce nemá zájem na pokračování dotčeného řízení, a nařídila proto jeho zastavení.

Kromě toho jednala žalovaná neoprávněně, jelikož neexistuje žádný předpis, který by úředníku, který se stal obětí nehody, ukládal, aby vstoupil do přímého kontaktu s institucí určeným lékařem za účelem domluvy termínu.

Konečně vytýká žalobce žalované, že porušila svou povinnost péče podle článku 24 služebního řádu, jelikož nevezala náležitě v úvahu zájmy žalobce, a že porušila svou úřední povinnost.

Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Suleimanova v. Výbor regionů

(Věc F-12/06)

(2006/C 86/88)

(Jednací jazyk: francouzština)

Účastníci řízení

Žalobkyně: Karina Suleimanova (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Výbor regionů Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí jmenovat žalobkyni úředníkem Evropských společenství v rozsahu, v jakém stanoví její platovou třídu při nástupu za použití článku 12 přílohy XIII služebního řádu;
- uložit Výboru regionů náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Jako účastnice výběrového řízení oznámeného před dnem 1. května 2004, byla žalobkyně přijata po vstupu v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾.

V žalobě žalobkyně především uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje právní rámec stanovený v oznámení o výběrovém řízení. Podle článku 12 přílohy XIII služebního řádu byla totiž přijata do nižší platové třídy než jaká byla uvedena v oznámení o výběrovém řízení.

Žalobkyně je rovněž toho názoru, že napadené rozhodnutí porušuje články 5, 29 a 31 služebního řádu, jakož i zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace. Zařazení účastníků téhož výběrového řízení nebo výběrového řízení na téže úrovni bylo stanoveno na různých úrovních podle toho, zda byli přijati před nebo po vstupu v platnost nařízení č. 723/2004.

Navíc se žalobkyně konečně dovolává porušení zásady legitimního očekávání, v rozsahu, v němž legitimně očekávala přijetí do platového stupně uvedeného v oznámení o výběrovém řízení na obsazení pracovního místa, jehož se účastnila jako kandidátka.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1

III

(Oznámení)

(2006/C 86/89)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 74, 25.3.2006

Dřívější publikace

Úř. věst. C 60, 11.3.2006

Úř. věst. C 48, 25.2.2006

Úř. věst. C 36, 11.2.2006

Úř. věst. C 22, 28.1.2006

Úř. věst. C 10, 14.1.2006

Úř. věst. C 330, 24.12.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
